

18 Eylül 1978
500 kuruş
127

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

- CHP hükümeti IMF'nin direktiflerinden birini daha uyguladı
- Bütün gericiler demagojiye daha çok sarılıyorlar
- Yeni zamlarla emekçi halkın yaşama düzeyi biraz daha düşecek

Ucuzluk vaatleri iflas etti

Çekin elinizi ekmeğimizden!

- **CHP hükümeti aldığı bir kararla da bayi kârlarını % 130 artırdı.**
- **Ecevit şekere yapılan zammın sorumluluğunu pancar üreticisi köylüye yükledi**

HABERİ 5. SAYFADA

Zamlar kapitalizmin kaçınılmaz bir sonucudur

Zammın kaynağı kapitalizmdir. Sömürücü egemen sınıflar, zamlarla halkın ekmeğini iyice kısarlar.

Zammın olmadığı ve olmayacağı bir düzen vardır: Bu sosyalizmdir. Fiyat artışlarının kökü yalnız sosyalist düzende kazınabilir.

Ancak emekçi sınıflar mücadele ile sömürü düzeninde zamları geri aldırabilirler.

YAZISI 5. SAYFADA

Portekiz'de yapılan II. Uluslararası Gençlik Toplantısına Türkiye'den de Türkiye Genç Komünistler Birliği katıldı

Çeşitli ülkelerin gençlik örgütlerinin ve Arnavutluk Emekçi Gençlik Örgütü'nün yer aldığı toplantıya, Türkiye Genç Komünistler Birliği'nin çağrılı olarak katıldığı bildirilmektedir.

HABERİ 6. SAYFADA

ŞİKP ve KPD M-L Aydınlık-TİKP çetesinin cinayetlerini lanetliyor

Şili İhtilalci Komünist Partisi Merkez Komitesi Uluslararası Komisyonu YDGF'ye mesaj gönderdi
Roter Morgen cinayet olayına yer verdi.

HABERLERİ 8. SAYFADA

1978'in ittihatçıları ve itilafçıları

İGD ve TİKP'nin 9 Eylül «milli bağımsızlık» eylemleri, onların ihanet çizgilerini gizleyemez

9 Eylül, İzmir'in Kurtuluş Günü'nde İGD ve TİKP revizyonistleri "Bağımsızlık" miting, yürüyüş ve geceleri düzenlediler. İGD'li beslemeler 26 Ağustos'tan başlayıp 9 Eylül'de biten eylemlerinde Milli Kurtuluş Savaşımızın şanlı mirasına sahip çıkıyor gözüktüler. Ama bir yandan da "Yaşasın Rusya" diye bağırmayı ihmal etmediler. Sözde ülkemizin bağımsızlığına sahip çıktıkları her eylemin, her sözün arkasından yurdumuzu Rusya'ya satmanın propagandasını yaptılar. Tıpkı 1918'lerin İtilafçılarının İngiliz-Fransız yanlısı propagandaları gibi Rusya'nın çığırtkanlığını yaptılar. Onların "Bağımsızlık" şiarlarının sahteliği, Rusçu bağırışların sonucu gün ışığına çıktı.

Ya TİKP çetesi! O da milli ihanet çizgisini Milli Kurtuluş Savaşı'nın noktası olan 9 Eylül'de bağımsızlık şiarlarının arkasına gizlemeye çalıştı. Ama onların emperyalizme teslimiyet çizgilerini hangi demagoji gizleyebilir. Milli Kurtuluş Savaşında Amerikan mandası için didinip duran bir grup İttihatçıdan farkları olmayan bu sahtekarların teslimiyetçi ruhları

Şili halkının mücadelesinin yanındayız

Eylül 1978, Şili'de CIA'nın desteğiyle yapılan askeri faşist darbenin beşinci yıldönümüdür. Ancak Şili faşist cuntası şimdi, günden güne büyüyen halk direnişinin darbelerini yemektedir. Şili İhtilalci Komünist Partisi'nin önderliğinde Şili halkı, direnişin, özgürlüğü kazanmak için tek yol olduğunu çok iyi bilmektedir.

Şili'de faşist diktatörlüğü yıkmak için mücadele edenler, Şili Halk Cephesi çevresinde birleşmişlerdir. Şili Halk Cephesi, eylül ayında faşist cuntaya karşı bir kampanya açmıştır. Bu kampanya, bütün dünya ilerici kamuoyuna seslenmektedir. Şili Halk Cephesi, insan haklarının elde edilmesi, bütün siyasi tutukluların serbest bırakılması ve bütün siyasi sürgünlerin koşulsuz ülkeye geri dönmelerini talep etmekte-

"Askeri Tatbikat" değil, Kürt halkını katletmenin provası

14 Eylül günü Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde "Kanatlı 78" adıyla bir tatbikat yapıldı. Aynı türden başka bir askeri harekat da Kahramanmaraş'ın Karaçam bölgesinde "Çalışlar 78" adıyla yapıldı.

Senaryosunun faşizmin kanlı elleri tarafından yazıldığı, yönetmenliğini Genel Kurmay Başkanı, Hava, Kara ve Jandarma Genel Komutanlarının ve İçişleri Bakanının yaptığı bu tatbikatlarda Kürt halkını katletmenin provaları gerçekleştirildi.

Doğu Anadolu'nun iki ayrı yöresinde yapılan bu askeri harekatta Fantom'dan, Napalm'a kadar en

İntikamcı generallerin çığlıkları, bu çığlıklara katılan CHP'nin çığırtkanlıkları onların boğazına tıkılacaktır. Geçmişi tekrarlamaya heveslenenler, gün geldiğinde yanıldıklarını anlayacaklardır.

İran halkı faşist zinciri kıracaktır

İran halkının mücadelesi bütün ülkeyi sardı. Tahran'da genel grev silahlı direnişe dönüşüyor. Kan dökücü Şah rejimi sıkıştı. Bir yandan halkı katlediyor. Diğer yandan birkaç sefil bakanı azledip durumu kurtarmaya çalışıyor. İran Şahı destekçisi emperyalistlere akıl danışıyor.

Amerikan emperyalizmi, Şah'ın efendisidir. Carter, geçen hafta Şah rejimini yalnız bırakmaya -

Kelkit halkının birliği, faşist tertipleri yerle bir etti

Gümüşhane'nin Kelkit ilçesinde yöre halkının faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçlerine karşı yükselttiği mücadele, faşist elebaşıları tedirgin etmiş, zorbalık, yalan ve demagoji temelinde birçok oyunu da sergileyen elebaşılar devrimcilerin kararlı direnişi karşısında tası tarağı toplayıp bölgeyi terk etmişlerdir.

Kelkit halkı MC döneminden bu yana birçok saldırılara uğramıştır. Faşist MC'nin devlet kademelerine yerleştirdiği halk düşmanı Belediye Başkanı Muhittin Karaman, İlk

Devam

Sedat Kılıçoğlu'nun hayatından endişe ediyoruz

Diyarbakır polisi tarafından 11 Eylül'de gözaltına alınan Diyarbakır YDGD Yönetim Kurulu üyesi Sedat Kılıçoğlu'dan o günden bu yana haber alınamamaktadır.

Sedat Kılıçoğlu, Diyarbakır YDGD'nin dağıtmak istediği bir bildiriye "alındı belgesi" almak için 11 Eylül günü Diyarbakır Emniyet Müdürlüğüne gitmiş ve bir daha geri dönmemiştir.

Yapılan araştırmalar sonucunda Sedat Kılıçoğlu'nun gözaltında oldu-

Faşist katliamlar İsdemir işçilerini yıldırmayacaktır

İskenderun'da faşistler 1 Eylül'de işçi trenine saldırarak Metin ve Remzi'yi katlettiler. İsdemir'in işçileri ve İskenderun'un yiğit halkı tek bir yürek halinde faşist diktatörlüğe karşı nefretini haykırdı.

Çelik-İş'in silahlı çeteleri saldırılarına yeni katliamlar ekliyor. Saldırılar, faşistlerin silah deposu olarak kullandıkları faşist Çelik-İş yönetimi tarafından yönlendirilmektedir. Kendilerinden olmayan herkese saldıran faşistler, İDÇ'de yeni kitle katliamları planlarını uyguluyorlar.

20 Ağustos'ta yirminin üzerinde faşist, iki iş-

Kadını, erkeği, genciyle sekiz bin kişi, Remzi'nin cenaze töreninde faşist diktatörlüğe karşı bir kez daha bilendi.

PROLETARE TE TE GJITHA VENDEVE, BASHKOHUNI!

ZERI I POPULLIT

ORGAN I KOMITETIT QENDROR TE PPSH

Çin'in savaş kışkırtıcı siyaseti ve Hua Guo-feng'in Balkanlara ziyareti

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi yayın organı Zeri i Popullit gazetesinin 3 eylül 1978 tarihli sayısında yayınlanan makale

YAZISI İKİNCİ SAYFADA

Çin'in savaş kışkırtıcısı siyaseti ve Hua Guo-feng'in Balkanlara ziyareti

AÇIKLAMA

Arnavutluk Emek Partisi'nin yayın organı Zeri i Popullit gazetesinin 3 Eylül 1978 tarihli sayısında Hua Guo-feng'in Romanya, Yugoslavya ve İran ziyaretinden sonra, Çin'in dış politikasıyla ilgili bir yazı yayınlamıştır.

Tiran Radyosu'nun aynı tarihli Türkçe yayınında da verilen ve "8 Nentori" yayınevi tarafından broşür olarak basılan bu önemli makaleyi, broşürün Fransızca baskısından çevirerek aynen veriyoruz.

(NOT: Arabaşlıklar tarafımızdan konmuştur-HK)

● Çin yönetimi,Amerikan emperyalizmi ve Avrupa ile Sovyetler Birliği arasındaki savaşın yakın bir gelecekte Sovyetler Birliği tarafından ilan edileceğini açıkça duyurduğunda,bu Sovyetler Birliği'nin Avrupa'ya saldırmasını ve Uzakdoğu'da Çin'e karşı bir savaştan uzaklaşmasını amaçlayan Çin stratejisinin ifadesidir.

● Hua Guo-feng'in Balkanlara gezisinin amacı, bu bölgedeki bugünkü durumu karıştırmak Balkan halkları arasında düşmanlıklar kurmak ve üçüncü bir dünya savaşını teşvik etmektir.

● Pekin' den ve onun dostlarından yayılan ve sosyalist Arnavutluk'un Sovyetler Birliği'ne eğilim gösterdiği şeklindeki şayialar, Arnavutlukproleter devletinin siyaseti hakkında şüpheler yaratmak için ortaya atılmaktadır... Sosyalist Arnavutluk,siyaseti ve tavırlarıyla Sovyet sosyal emperyalizminin ve Amerikan emperyalizminin ve aynı zamanda diğer emperyalizmlerin uzlaşmaz düşmanı olduğunu gösterdi ve her zaman gösterecektir

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı ve Çin Devlet Konseyi Başkanı Hua Guo-feng Romanya ve Yugoslavya 'ya uzun ziyaretini tamamladı. Bu gezi, biçimsel olarak genel nitelikte bir gezi olarak sunuldu. Romanya ve Yugoslavya yöneticilerinin geçen yıl Çin'e yaptıkları resmi ziyaretlerin iadesi olarak gösterildi. Oysa Hua Guo-feng'in, Bükreş ve Belgrad'da herkesin önünde söylediği sözler ve içinde bulunduğumuz günlerde Çin basınının, Çin dış siyasetinin bazı yönleri üzerinde durması,bu tantanalı gezinin çok kötü emeller uğruna yapıldığını göstermektedir.

Hua Guo-feng, Kruşçev'lerin, Nikson'ların izinden Balkanlarda

Hua Guo-feng'in Romanya'ya ve Yugoslavya'ya Balkanların yüksek dağlarını ve güzel ovalarını görmek için gelmedi. O, bu yarımadanın halklarının eski tarihine dayanan özel ilgi nedeni ile ya da bu halkların özlemlerini ve geleceğe umutlarını öğrenmek için gelmedi. Hua Guo-feng Balkanlara,Kruşçev ve Brejnev'in,Nikson ve diğerlerinin kendisinden önce peşinden koştukları emeller uğruna geldi. Onlar da Balkan halkları için "dostluk" ve "sevgi"lerini anlatan yığınla güzel söz kullanmış ve bu halkların özgürlük, bağımsızlık, refahı vb. için güvence vermişlerdi.

Ama hayat göstermiştir ve göstermektedir ki, hem Amerikan emperyalizmi, hem Sovyet emperyalizmi, her yola başvurarak Balkan ülkelerini hegemonya altına almaya, diğer ülkelere karşı saldırılarında Balkanları köprü başı haline getirmeye, yarımadanın halklarını köleleştirmeye ve kendi savaş arabalarına bağlamaya çalışmışlardır ve çalışmaktadırlar.

Bugün Çin yönetimi de aynı amaçları gütmektedir. Hua Guo-feng, mitinglerde açıkladığı gibi "samimi dostluk ruhu"nu getirmek için değil, diğer Balkan ve Avrupa halklarına karşı bazılarının kendisine sunduğu "dostluk"tan yararlanmak için geldi.

Şüphesiz ülkeler arasında heyetlerin gidiş gelişi, aralarındaki ilişkilerin olağan bir uygulamasıdır. Biz buna karşı çıkmıyoruz. Fakat biz özgür, bağımsız ve egemen yaşamak istiyoruz ve bu amaçla mücadele eden halkların ve dünya barışının zararına yapılan bu ziyaretlerin kara emellerine karşı çıkıyoruz.

Çin yönetiminin elinde, emperyalistler, faşistler ve dünya gericiliği ile işbirliği bayrağı

Çin yöneticilerinin "Balkan" görüşmeleri, Çin'in Amerikan emperyalizmine,uluslararası büyük burjuvaziye, faşist kliklere ve dünyanın en gerici gruplarına yanaştığı ve onlarla işbirliği bayrağını tamamen açtığı bir sırada yapıldı.

Bu görüşmeler, Çin yönetiminin, Avrupa'da kapitalist baskıyı ve Amerikan hegemonyasını korumak amacıyla NATO'yu ve Ortak Pazar'ı, çokuluslu şirketleri ve Birleşik Avrupa'yı desteklediği bir sırada yapılmaktadır. Bu görüşmeler, Afrika, Asya ve Latin Amerika'da Çin yönetimini askeri faşist cuntaların yanında, halkları ezen ve sömüren herkesin yanında yer aldığı bir sırada yapılmaktadır. Hua Guo-feng'in İran'a ziyareti de, Çin yöneticileri ile bu rejimler arasındaki siyasi ve ideolojik yakınlığı göstermektedir. Hua Guo-feng İran Şahı ile buluşuyor ve onunla dostça görüşmeler yapıyor. Oysa aynı sırada devrimciler ve emekçi halk Şah'a karşı ayaklanmıştır ve şehirlerin sokakları kanlı çatışmalara sahne olmaktadır.

Hua Guo-feng, bu koşullarda Tahran'a giderek Şah'ın ortaçağ rejimine desteğini göstermek istiyor. Bu ziyaret yalnızca İran halkına karşı ağır bir saldırı olmakla kalmamaktadır.Aynı zamanda, isyan eden halka karşı Şah rejiminin vahşi davranışlarını güçlü bir şekilde mahkum etmiş olan ve mahkum etmeye devam eden bütün ilerici ve demokratik kamuoyuna karşı bir saldırıdır.

Bu ziyaret, halklar arasındaki dostluğa karşı provokasyondur

Arnavutluk, Çin'in izlediği anti-Marksist karşı-devrimci ve emperyalist yanlısı çizgiye karşı çıktığı için, yalnızca bu nedenle Çin yönetimi, sosyalist Arnavutluk'a yardım ve kredileri kalleşçe, ansızın, kibirle ve tek yanlı olarak kesti ve bundan sonra en yüksek heyetini Bükreş ve Belgrad'a gönderdi. Dolayısıyla Balkanlara yapılan bu ziyaret Arnavutluk'a karşı bir provokasyondur. Onunla Yugoslavya ve Romanya halkları arasındaki dostluğa karşı bir provokasyondur.

Çin yönetimi, yayılmacı ve hegemonyacı amaçlarından yola çıkarak, komşu ve kardeş iki ülke olan Kamboçya ile Vietnam arasındaki kanlı çatışmayı teşvik ettikten sonra Hua Guo-feng Balkanlara geldi.

Çin yönetiminin tek siyaseti, emperyalist ve süper devlet siyasetidir

Bu nedenle Çin propagandasının, Hua Guo-feng'in Balkanlara ziyareti ile ilgili yaptığı gürültü boşunadır. Halklar,iki değişik Çin siyasetinin olmadığını görmemezlikten gelemezler. Vietnam'a karşı emperyalist bir siyaset, ve Romanya'ya karşı sosyalist bir siyaset olamaz. Arnavutluk'a karşı düşmanca ve şoven bir siyaset ve Yugoslavya'ya karşı dostça ve samimi bir siyaset olamaz. Asya ve Afrika'da müdahaleci bir siyaset ve Avrupa'da barışsever bir siyaset olamaz.

Şimdiki Çin yönetiminin, açıkça belirlenmiş olan ve pratikte tutarlılıkla uygulanan yalnızca bir tek siyaseti vardır. Bu siyaset, tipik emperyalist ve süper devlet siyasetidir, savaş kışkırtıcısı ve dünya egemenliği peşinde koşan bir siyasettir.

Çin yönetimi, etki alanları için her yola başvuruyor

Çin genel stratejisi ve siyasetinin ilk amacı, ABD, Çin ve diğer büyük kapitalist devletlerin dünyaya egemen olmaları için Amerikan emperyalizmi ve diğer bütün emperyalist müttefikleri ile siyasi bir birlik kurmaktır.İzlediği çizgi ile Çin, şimdiye kadar varolmayan ken-

Hua Guo-feng'in iran'a ziyareti de, Çin yöneticileri ile bu rejimler arasındaki siyasi ve ideolojik yakınlığı göstermektedir. Hua Guo-feng İran Şahı ile buluşuyor ve onunla dostça görüşmeler yapıyor. Oysa aynı sırada devrimciler ve emekçi halk Şah'a karşı ayaklanmıştır ve şehirlerin sokakları kanlı çatışmalara sahne olmaktadır. Hua Guo-feng, bu koşullarda Tahran'a giderek Şah'ın ortaçağ rejimine desteğini göstermek istiyor. Bu ziyaret yalnızca İran halkına karşı ağır bir saldırı olmakla kalmamaktadır. Aynı zamanda, isyan eden halka karşı Şah rejiminin vahşi davranışlarını güçlü bir şekilde mahkum etmiş olan ve mahkum etmeye devam eden bütün ilerici ve demokratik kamuoyuna karşı bir saldırıdır.

di etki alanlarını yaratmak için her yola başvurmaktadır. Kapitalist devletlere açılmasının, ve Amerikan emperyalistleri ve diğer emperyalistlerle görüş birliğinin nedeni budur.

Ancak özellikle gelişmekte olan ülkelerde, Afrika'da ve başka yerlerde Çin'in etki alanları isteği, buralarda çıkarlara sahip olan diğer emperyalistlerle çatışmalar olmaksızın ve aralarındaki çelişkilerin keskinleşmesi görülmeksizin ortaya çıkamazdı. Çin yönetimi bunu çok iyi bilmektedir. Bu nedenle o, bugün,Amerika ile birlikte davranarak, Sovyet emperyalizminin yayılmacı tutkularını engellemeyi ve onun mevzilerinin güçlenmesini durdurmayı amaçlamaktadır. Çin yönetimi, Amerika'nın yardımı aracılığıyla Sovyetler Birliği'nin emperyalist yayılmasını engellemek ve onun yerine Çin'inkini koymak amacını gütmektedir. Çin revizyonistlerinin Sovyetler Birliği'ne karşı siyasetlerinin kaynağı buradadır. Yoksa diğer ülkeleri, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yayılma ve hegemonyasına karşı savunmak "endişe" ya da "isteği", ya da Marksizm-Leninizmin saflığı için "mücadele", bu siyasetin kaynağı değildir.

Çin-Japon Anlaşması dünya savaşını kışkırtıyor

Çin'in Japonya ile geçenlerde imzaladığı anlaşma da bu amaca hizmet etmektedir. Çin bu anlaşmayı, Asya'nın doğusunda Sovyetler'e karşı bir engel ve aynı zamanda Çin'in Sovyetler Birliği'ne karşı muhtemel bir ilerleyişinin bir aracı haline getirmek istemektedir. Çin- Japon anlaşmasının arkasında Amerikan emperyalizmi vardır. Çin yönetimi ve yandaşlarının bu anlaşmaya sosyal-emperyalizme karşı bir hava vermelerinden dolayı, bu anlaşma dünya savaşını teşvik etmektedir.

Çin,Afrika'da batılı emperyalistleri destekliyor

Çin yönetiminin yayılmacı siyaseti, onun çılgın faaliyet gösterdiği Afrika'da artık açıkça görülmektedir. Çin yönetimi, Amerikan emperyalizmine ve diğer kapitalist devletlere yeni sömürgeci mevzilerini korumaları için yardım ederek bu kıtada faaliyet göstermektedir. Amerika'nın ve diğer kapitalist devletlerin Çin'e verdiği ve vereceği yardımlarla ekonomik gücü arttıkça Çin yönetimi, Afrika halklarının savunulması maskesi altında kendisi için etki alanları ve pazarlar yaratmaya çalışmaktadır. Çin, kendi hesabına bazı Afrika devletlerine "yardım" etmeye başladı. Ama bu "yardımlar", tıpkı eski emperyalistlerin yardımları gibi,bu ülkelerin ekonomik, siyasi ve kültürel ilerlemesini amaçlamıyor. Tersine onların zenginliklerinin yağmalanmasını ve Çin hegemonyasının siyasi boyunduruğuna girmelerini amaçlıyor.

Elbette bu amaçlar, Çinlilerin istedikleri gibi kolaylıkla gerçekleşemez. Çinlilerden önce Afrika'ya yerleşmiş bulunan diğer emperyalistlerle ve eli kolu bağlı kalmamış olan, bu kıtada kendi etki alanlarını yaratmış bulunan Sovyetler Birliği ile büyük siyasi, ekonomik ve diplomatik çatışmalardan geçerek ve hatta silahlı çatışmalardan geçerek gerçekleşebilirler. Çin özellikle Afrika halklarının ve Afraki ülkelerinin ilerici yönetimlerinin büyük direniş ve muhalefeti ile karşı karşıya kalacaktır.

Çin, Balkanları, diğer ülkelere karşı bir köprü yapmak istiyor

Çin dış siyasetinin diğer amacı,Balkanlara sızmaktır. Arnavutluk, ideolojik yönden, Çin yönetiminin çizgisine ve revizyonist tezlerine karşı uzun zamandır mücadele vermekte idi.Arnavutluk'un Çin yönetimini doğru Marksist-Leninist yola getirmek için çabaları bunun açık kanıtıdır. Çin yönetimi, sosyalist Arnavutluk'ta büyük devlet buyrukçuluğu ile istediği gibi faaliyet gösteremediğini kavrayınca, ülkemiz içindeki düşmanca faaliyeti açığa çıkarılınca Arnavutluk'la yaptığı ekonomik anlaşmaları bozdu. Çin,Balkanları bir mevzi, ya da Avrupa'da siyasi, ekonomik ve ideolojik bir köprü başı haline getirmek istiyordu ve istemektedir. Bulgaristan, Çekoslovakya, Macaristan,Polonya gibi revizyonist ülkeler ve Yunanistan ve Türkiye gibi bağımsız ve egemen devletler yönünde faaliyeti buradan yürütmek istiyordu ve istemektedir. Çin, bu şekilde Avrupa'da bir Çin etki alanı yaratmak ve bunu Sovyetler Birliği'ninkine karşı çıkarmak istiyordu.

Ancak Çin'in Avrupa'ya açılması sadece Balkanlarla sınırlı değildir. Çin, Ortak Pazar'ın ve Birleşik Avrupa'nın yani köleleştirici Avrupa kapitalizminin savunuculuğunu yapmaktadır. Çin, uzun zamandır Ortak Pazar'la ilişkidedir ve üyesi olmamakla birlikte bu kuruluşta temsilci bulundurmaktadır. Avrupa'nın kapitalist ülkeleri ile Çin arasındaki çok yanlı ilişkiler, özellikle Ortak Pazar üyeleri ile başta Federal Almanya Cumhuriyeti ile ilişkiler büyük çapta gelişmektedir. Dolayısıyla Avrupa, yalnızca Sovyetler'in yayılmacı emellerinin değil, aynı zamanda Çin'in yayılmacı emellerinin hedefidir.

Avrupa'ya açılma: Çin'in savaş kışkırtıcısı siyasetinin parçası

Çin'in Avrupa'ya açılması ve kendi yararına Balkanlarda siyasi ve ideolojik bir alanın yaratılması, Çin'in savaş kışkırtıcısı siyasetinin bir parçasıdır. Yıllardır Çinliler, Avrupa'da savaşın kapıda olduğunu, sosyal-emperyalizmin başka hiç bir yerde değil, tam burada savaşa başlayacağını gürültü ile duyuruyorlar. Buna dayanarak Nato'yu, savaş bütçelerini mümkün olduğu kadar artırmaya çağırıyorlar.Avrupa'ya en fazla asker ve nötron bombası göndermesi, Kuzey kutbundan Akdeniz'e kadar kıtayı atom bombaları ile mayınlaması için Amerika'ya çağrıda bulunuyorlar. Yaklaşan savaşta gafil avlanmamaları ve petrol ve hammadde yollarını korumaları amacıyla Kızıl Deniz'e,Hint Okyanusu'na ve Afrika çevresine askeri birlikler ve savaş gemileri göndermeleri için Batı Avrupa ülkelerine çağrıda bulunuyorlar.

Saldırgan olarak Sovyetler Birliği savaşı Avrupa'da ya da Uzak Doğu'da hatta Çin'in kendisini tanımladığı gibi bir numaralı düşmanına karşı başlatabilir. Ama Çin yöneticilerine bakılırsa bu sonuncusu olanaksızdır çünkü 2000 yılına dek Çin "modernleşmek"le meşgul olacaktır. Bu arada süper devletler Avrupa'da çatışsınlar. Avrupa halkları atom bombasıyla yakılıp öldürülsünler. Nötron ışınları insanları yok etsin. Bu kıyametin kopmasından sonra, yüzyılın sonuna kadar kalan yirmi yıl içinde Çin "modernleşmeyi" tamamlamış olacaktır. Çin bir süper devlet haline gelmiş olacak ve hiç kimseyi işe katmadan dünya egemenliğini böylelikle kuracaktır!

Çin yönetimi, Sovyetler Birliği'ni Avrupa halklarına karşı kışkırtıyor

Çin yönetimi, Amerikan emperyalizmi ve Avrupa ile Sovyetler Birliği arasındaki savaşın çok yakın bir gelecekte Sovyetler Birliği tarafından ilan edileceğini açıkça duyurduğunda,bu, Sovyetler Birliği'nin Avrupa'ya saldırmasını ve Uzakdoğu'da Çin'e karşı bir savaştan uzaklaşmasını amaçlayan Çin stratejisinin ifadesidir. Bu çerçevede kolayca anlaşıldığı gibi, Hua Guo-feng'in Balkanlara gezisinin amacı, bu bölgedeki bugünkü durumu karıştırmak, Balkan halkları arasında düşmanlıklar kurmak ve üçüncü bir dünya savaşını teşvik etmektir. Avrupa ve Amerikan emperyalistlerinin her zaman nitelendirdikleri gibi, Çin yönetimi de Balkan yarımadasını bir "barut fıçısı" gibi nitelendiriyor ve herhangi bir "varis prensin" katletmenin ve savaşı Avrupa'da patlatmanın kolay olduğunu düşünüyor.Dünya Sarajevo'yu unutmamalıdır.

Fakat Çin yönetimi hesaplarında yanılıyor, ama hiç de revizyonist Sovyetler Birliği saldırgan bir emperyalizm olmadığından ve halklara saldırma, onları ezme ve sömürme emellerinden vazgeçtiğinden değil. Çünkü emperyalist Sovyetler Birliği, ilk olarak mutlaka, dünyanın kendisini en çok ilgilendiren bölgelerine ve saldırmayı düşündüğü ülkelerin en zayıf gördüğü halkasına saldıracaktır. Bugün Sovyetler Birliği, Afrika'ya müdahale ederek bunu yapmaktadır. Bugünkü durumda Sovyetler Birliği'nin Çin'e karşı bir savaş açması, Avrupa'ya karşı bir savaş açmasından daha mümkündür. Sovyetler Birliği'nin NATO'ya karşı savaşı büyük bir dünya savaşı, bir atom savaşı olurdu. Diğer yandan Amerika Birleşik Devletleri, iki emperyalist devlet Sovyetler Birliği ve Çin'in çatışmasını ve birbirini yok etmesini istemekte ve bunun için çalışmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalizmi ve Çin gibi Amerikan emperyalizmi de, çıkarlarının nerede olduğunu ve nereden kar sağlayabileceğini çok iyi bilmektedir.

Hua Guo-feng'in ateş çırası, zeytin dalı olamaz

Bu nedenle Avrupa'yı ateşe atmak isteyen Çin emperyalizminin planları, kendi hegemonyacı çıkarları uğruna Sovyetler Birliği ile Amerika Birleşik Devletleri arasında bir savaş kışkırtma çabaları gerçekleşemez.

Ancak Çin yöneticilerinin savaş kışkırtıcısı planları başka büyük bir nedenden dolayı da gerçekleşemez. Çünkü bu planlar, bütün dünyadaki anti-emperyalist ve barışa bağlı güçlerin, ilerici kamuoyunun, devrimcilerin ve yurtseverlerin direnişi ve muhalefetine çarpacaktır. Balkan ve Avrupa halkları ülkelerini yakıp yıkan iki dünya savaşından çok acı çektiler, dersler çıkardılar. Onlar, Çin yöneticilerinin savaş kışkırtıcısı emellerinin tuzağına düşmeyeceklerdir.Onlar,kendilerini savunmayı ve saldırganları bozguna uğratmayı biliyorlar.

Balkan ve Avrupa halkları, kendi öz tarihlerinden şu dersi çıkardılar: Hangi nedenle olursa olsun, emperyalist savaş kışkırtıcısı siyasetle uzlaşma, hem özgürlük ve ulusal bağımsızlık için hem de güvenlik ve genel barış için feci sonuçlar getirmiştir. Balkan ve Avrupa halkları, Hua Guo-feng'in Balkan ve Avrupa'da savaş kazanlarının altını yakmak için getirdiği ateş çırasını asla bir zeytin dalı olarak görmeyeceklerdir.

Hua Guo-feng, tıpkı Kruşçev gibi Tito'nun önünde diz çöktü

Balkan ve Avrupa halkları, Lenin'in suç olarak nitelediği emperyalist savaş kışkırtıcılığı yapan Çin'in felaket habercisi kahanetlerini dinleyerek değil, tersine Amerikan emperyalizminin, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve Hua Guo-feng'in Çin'i dahil diğer bütün emperyalistlerin saldırı siyasetine ve savaş kışkırtıcısı planlarına karşı durarak Avrupa'da ve bütün dünyada savaşın engellenebileceğini iyi biliyorlar.

Bu nedenle bugün Çin'in oyununa giren ya da buna alet olan herkes yalnızca kendi halkının yüce çıkarlarına karşı çıkmakla kalmamakta, aynı zamanda diğer halklar için yeni tehlikeler yaratmakta ve savaş isteyip kışkırtanlarla birleşmektedir.

Belgrad ve Pekin'in basın bildirilerinde taraflar birbirine övgü yağdırıyor ve genel beylik formüllerle iki cumhurbaşkanının görüşmelerinde ele aldıkları değişik sorunları belirtiyorlar. Burada, Arnavutluk hakkında somut olarak ne söylendiğini bilmiyoruz ancak Arnavutluktan ve Arnavutluk'a karşı sözedildiğine inanıyoruz.Bütün bunlar Arnavutluk halkını korkutmaz. Arnavutluk halkı, hiç bir zaman hazırlıksız yakalanmayacağını ve uyanıklığını hiç bir an bırakmayacağını açıkça belirtti ve belirtmektedir. Arnavutluk halkı, kimden gelirse gelsin Arnavutluk düşmanı planları parça parça edecektir. O, Yugoslavya halkının, Çin halkının ve şüphesiz diğer Balkan halklarının desteğinden yararlanacağına inanmaktadır.

Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyaretinin bir amacı da, varılan resmi anlaşmaların gösterdiği gibi, Çin Komünist Partisi ile Yugoslavya Komünistler Birliği arasında tam "uzlaşma"nın kamuoyuna açıklanmasıydı.

Bugün Çin'i yöneten Hua Guo-feng ve ekibi, geçmişte Yugoslavya'ya ve onun iç ve dış siyasetine karşı sözde açıkça "eleştirici" bir tutum almışlardı. Oysa şimdi, Yugoslav revizyonist akımına ve yöneticilerine en fazla paye verenler tam olarak Çin yöneticileridir. Pişman olmuş ve babasından özür dileyen bir oğul gibi Belgrad'da giden Hua Guo-feng, bu anti-Marksist akıma karşı ÇKP'nin sözde geçmişte yaptığı "yanlışları" düzeltmek ve bu akımı "gerçek Marksist-Leninist"olarak nitelendirmek için sabırsızlanıyordu. Tıpkı ÇKP'nin yeni yönetiminin,gerçekte revizyonist bir yönetim olmasına rağmen kendi kendisini "gerçek Marksist-Leninist" olarak adlandırması gibi. Bu, tam olarak Kruşçev'in 1955'te yaptığıdır. Kruşçev, Belgrad'a gidip Tito'nun önünde diz çöktüğü zaman, Yugoslav revizyonizmine karşı eleştiriyi "Stalin'in yanlışlarına" yıktı. Çin yöneticileri de, bugün,Yugoslavya'ya karşı "kötü" tutumlarının Stalin ve komünist partilerin konferansları tarafından onlara zorla kabul ettirildiğini öne sürüyorlar. Görünüşe bakılırsa, Stalin'in ve Marksizm-Leninizmin karalanması sözkonusu olduğunda Çin yöneticileri, Kruşçev'in tezlerini benimseyip ezbere tekrarlamaktan ve onun iğrenç yöntemlerine başvurmaktan sıkılmıyorlar.

Yapılmış "yanlışlar" için özeleştirilerini sunan ve yerlere kadar eğilen Çinliler,kapitalist "özyönetim"in kurulduğu Yugoslavya'ya ekonomik, siyasi, ideolojik yardım vermeye hazır göründüler.

Hua Guo-feng, Yugoslavya ziyaretini, "ortak deneye", "ortak mücadeleye", "Marksizm-Leninizme dayanan" vb. iki ülke ve iki parti arasındaki tam ideolojik birliğin kanıtı olarak göstermeye çalıştı. Gerçekte o, sosyalizme ve devrime karşı mücadele etmek amacıyla,Marksizm-Leninizme ihanet edenlerle birlik ve birleşme istemektedir. Marksizm-Leninizme "sadakat" açıklamalarını yapmak için modern revizyonizmin bu eski merkezi Belgrad'ı seçerek Hua Guo-feng Çin yönetiminin hangi oportünizm ve demagoji bataklığında yüzdüğünü kendisi göstermektedir.

Hua Guo-feng, "Yugoslavya'nın özgül koşullarında Marksizm-Leninizmin bilimsel teorisinin uygulanması"nın bir örneği olarak Yugoslav Komünistler Birliği'nin izlemekte olduğu "ulusal eşitlik" siyasetini göstermekten geri kalmadı. Yugoslav revizyonistlerinin siyasetlerine, ulusal azınlıklar sorunlarına sözde doğru bir çözüm getirdikleri öne sürülerek destek sağlanıyorsa, bunun nedeni Yugoslav revizyonistlerinin bu desteğe büyük ihtiyaç duymalarıdır. Çinlilerin tuhaf mantığı var! Mao Zedung, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da yapılan düzeltmeleri haksız buluyor ve hatta bunların gözden geçirilmesini istiyordu. Oysa Hua Guo-feng, büyük devletlerin büyükelçilerin 1913 Konferansında aldıkları haksız kararları doğru bulmaktadır.Ancak, Hua Guo-feng'in Yugoslavya'da ulusal azınlıklar sorunlarının doğru çözülüp çözülmediğine karar verebilecek durumda olmadığını belirtmek gerekir. Bu yönde bir kararı, en iyi biçimde Yugoslavya'da yaşayan ulusal azınlıkların kendileri verecek durumdadır.

Başta "Renmin Ribao" olmak üzere Pekin basını, Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyaretini anlatmak için bütün Çin övgülerini kullanıp tüketti. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi yayın organı, "Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyareti bütün dünya halklarının özlemlerine cevap vermektedir" diye yazıyordu. Bu, Çin yönetiminin isteği olabilir ama bütün dünyanın görüşü değildir. Çin gazetesi "iki parti arasındaki işbirliğinin derin kökleri vardır", "Yugoslavya Komünistler Birliği şanlı bir partidir" yazıyor. Bu derin köklerin nereden geldiğini ise kimse bilmiyor. Oysa Çin propagandacıları içi boş sloganlar kullanmaktan sıkılmıyorlar. "Yugoslavya Komünistler Birliği, Marksizm-Leninizmi uygulamakta ve Yugoslavya'da sosyalizmi inşa etmektedir" demekten de utanmıyorlar. Hua Guo-feng'in övdüğü ve sosyalizmin inşasının değişik bir türü olarak gösterdiği Yugoslav revizyonizmini dünyada hiç bir devrimci,hiç bir ilerici kişi onaylamıyor. Bu "sosyalizm",Marksizm-Leninizmin bilimsel teorisi ile hiç bir ortak yana sahip değildir. Üstelik, bu ülkede sosyalizmin inşa edilmediğini doğrulayan Yugoslavya'nın günlük pratiği tarafından da çürütülmüştür.

Başta "Renmin Ribao" olmak üzere Pekin basını, Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyaretini anlatmak için bütün Çin övgüleri- ni kullanıp tüketti. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi yayın organı, "Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyareti bütün dünya halklarının özlemlerine cevap vermektedir" diye yazıyordu. Bu, Çin yönetiminin isteği olabilir; ama bütün dünyanın görüşü değildir. Çin gazetesi "iki parti arasındaki işbirliğinin derin kökleri vardır", "Yugoslavya Komünistler Birliği şanlı bir partidir" yazıyor. Bu derin köklerin nereden geldiğini ise kimse bilmiyor. Oysa Çin propagandacıları içi boş sloganlar kullanmaktan sıkılmıyorlar. "Yugoslavya Komünistler Birliği, Marksizm-Leninizmi uygulamakta ve Yugoslavya'da sosyalizmi inşa etmektedir" demekten de utanmıyorlar Hua Guo-feng'in övdüğü ve sosyalizmin inşasının değişik bir türü olarak gösterdiği Yugoslav revizyonizmini dünyada hiç bir devrimci, hiç bir ilerici kişi onaylamıyor. Bu "sosyalizm", Marksizm-Leninizmin bilimsel teorisi ile hiç bir ortak yana sahip değildir. Üstelik, bu ülkede sosyalizmin inşa edilmediğini doğrulayan Yugoslavya'nın günlük pratiği tarafından da çürütülmüştür.

Yugoslav revizyonizmini "sosyalist" ve "Marksist-Leninist' renklerle boyamak isteyen Çinlilerin çabaları, bu revizyonizmi böyle yutturmaya çalışan diğer bütün oportünistlerin bugüne kadar yaptıkları çabalar gibi başarısızlığa mahkumdur.

Yugoslav yönetiminin denge siyaseti, Yugoslavya halklarına hiç bir olumlu şey getirmemiştir ve getirmeyecektir. Yugoslavya'yı bağımsız değil bağımlı bir ülke haline getiren Başkan Tito'nun "büyük diplomasi"si, bugün bir diğer emperyalist devlet haline gelmiş bulunan Çin'e de şimdi çengel atmaktadır. "Renmin Ribao"nun övdüğü çok "derin", çok "köklü" yeni dostluk Yugoslavya'nın ve Balkanların halkları için tehlikeleri daha da artırmaktadır.

Yugoslav revizyonistlerinin candan dostları, Yugoslavya'nın bu cambazlık siyasetinin tehlikelerini iyice görüyorlar ama bu siyaseti teşvik ediyor ve hoş görüyorlar. Bugünkü durumda onlar, Sovyet sosyal-emperyalizmini zayıflattıklarına inanıyorlar ve çelişmeler keskinleştiğinde, zamanı gelince felaketten kaçınacak kadar güçlü olduklarını düşünüyorlar.Sovyet savaş filosunun Yugoslav limanlarında demirlemesini ve kime yöneltildiği bilinen "hegemonyacılığa savaş" şeklindeki Çin formülüne gülümsemesini doğal buluyorlar. Ama dünya ve Avrupa halkları ve Yunanistan ile Türkiye'den Arnavutluk'a kadar özellikle Balkan halkları bütün bunları kabul etmiyorlar.

Çin vaadleri, Romanya ve Yugoslavya'nın Çin'e boyun eğmesine bağlı

Çin yönetimi, Yugoslavya ve Romanya ile ideolojik ve siyasi olarak birleşerek bu iki ülkede elde ettiği siyasi ve ekonomik mevzileri daha da sağlamlaştırmak ve derinleştirmek istemektedir. Yugoslavya'ya ve Romanya'ya açılan Çin pazarı bu yönde önemli yer tutacaktır çünkü bugünkü buhranın ağır şartlarında ve kapitalist ülkelerin daha kaliteli ürünlerinin güçlü rekabeti karşısında Yugoslavya ve Romanya'nın dünyanın diğer ülkelerinde pazar bulmaları güç olmaktadır.

Hem Romanya'da, hem Yugoslavya'da Çin heyeti çok sayıda ekonomik, ticari, teknik,bilimsel işbirliği anlaşması yaptı. Birçok öneriler getirdi. Kağıt üzerinde Çin vaatleri çok "cömert" görünüyorlar ama bunların ne ölçüde gerçekleşeceğini uygulama gösterecektir. Ama daha şimdiden bir şey açıktır: Çin propagandasının yakıştırdığı sıfatla bu "geniş işbirliği"nin gelişmesi, Çin'in bu iki ülkeye uygulayabileceği etkiye ve özellikle bu ülkelerin Çin'in istediği gibi davranmayı kabul etmelerine bağlı olacaktır. Öte yandan, Romanya ve Yugoslavya'nın Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği ile çok sayıda ilişkileri, Çin'in bu alandaki isteklerinin karşılanması yönünde gelişmiyorlar.

Hua Guo-feng, konuşmalarında "eşit dostluk ilişkileri", "karşılıksız yardımlaşma","içişlerine karışmama", "imtiyaz istenmemesi","zorla kabul ettirmeye muhalefet" gibi terimler kullandı. Bu ikiyüzlü ve demagojik açıklamalar, tam olarak, Çinlilerin ülkemize karşı giriştiği şoven, keyfi ve kalleş davranışlardan sonra yapılıyor. Bu açıklamalara inananlar çok geçmeden hayal kırıklığına uğrayacaklardır.

Belgrad'da niçin «Üçüncü Dünya» yerine «Bloksuz»lardan söz edildi?

Romanya ve Yugoslavya'yı ziyareti boyunca Hua Guo-feng, Tito'nun Pekin ziyaretinde yaptığı gibi ne "Üçüncü Dünya"dan, ne de Çin'in "Üç Dünya Teorisi"nden sözetti. Yalnızca, "Bloksuz Dünya"dan güzel sözlerle geniş biçimde sözetti. Anlaşıldığı gibi, bu sorunlarda Çin pragmatizmi ideolojik "ilkeler"den önce gelmektedir. Ancak bloksuzluk hareketinin "kurucularından birisi" olarak Yugoslavya'ya yapılan övgüler, Çin'in bu hareketin önderliğini devralma çabalarını iyi gizleyemiyor.

"Bloksuzluk" düşüncesi karşı-devrime ve yeni-sömürgeciliğin korunmasına hizmet ediyor. "Bloksuzluk" düşüncesi, sadaka verenler için önemli ama gerçekte değersiz bazı ekonomik reformlar uğruna taviz vermesi için yeni-sömürgeciliğe ricada bulunarak halkları aldatmak istiyor. Böylelikle halklar, yeni-sömürgeci hegemonyaya bütünüyle boyun eğdirilmek istenmektedir.

"Üçüncü Dünya" şampiyonu olarak ortaya çıkan Hua Guo-feng "bloksuzluk"a övgüler düzerken kendi "Üçüncü Dünya"sı ile "Bloksuz Dünya"nın tek bir dünya olduğunu, bu dünyanın stratejisinin Çin siyasetine uymak zorunda olduğunu ve merkezinin Çin'de, Pekin'de olması gerektiğini göstermek istemektedir. Hua Guo-feng,bloksuzluk hareketini kendi yayılmacı amaçlarına boyun eğdirmek isteyen Sovyet sosyal-emperyalistlerini eleştirirken gerçekte aynı amaçlar uğrunda onlarla yarışa girdiğini gösteriyor.

Ama dünya halklarının "bloksuzluk" ya da "Üçüncü Dünya Teori"lerine ihtiyacı yoktur.Burjuvazi ve gericiliğin hayranlık ve coşkuyla reklam ettiği bu teoriler, devrime ve kurtuluş savaşlarına yaramak şöyle dursun onlara karşıdır. Bu teoriler, sömürü ve baskıdan kurtulmak, ulusal baskıyı ortadan kaldırmak, özgürlük ve ulusal egemenliği sağlamak için emekçi kitlelerin ve halkların yürüttükleri devrimci savaşa yardım etmiyorlar. Tersine emperyalizmin,mevcut durumu korumak, iğrenç kapitalist ve sömürgeci sistemi sağlamlaştırmak ve sürekli kılmak için verdiği mücadeleye yardım ediyorlar.

Dev.sa.7.sü.1'de

Arnavutluk Devriminin tecrübesi ve "Proleter Devrimci Teori" yazarının anlayışsızlığı

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

"PDT" yazarı, Arnavutluk devriminin tecrübelerini de kendi anti-Marksist anlayışına göre revizyondan geçiriyor.

Üzerinde tartışılan pasaj şudur:

"Balli veya Legaliteti ve diğer gerici gruplar, 29 Kasım 1944'den önce yıkılmamış olup da feodal-burjuva siyasi rejimini geri getirmek için silahlı direnişlerini sürdürmeye devam etselerdi, faşist işgalcilerin kovulmasından sonra mücadele bir iç savaşa dönüşebilirdi. Fakat bu ihtimal de bile iç karşı-devrime karşı mücadele, dış düşmanlara karşı mücadele ile mutlaka çakışırdı. Bu defa dış düşmanlar, Arnavutluk Milli Kurtuluş Cephesinin ve halk devriminin zaferini önlemek, feodal-burjuva rejimini geri getirmek amacıyla Arnavutluk sömürücü sınıflarının gerici güçlerinin verdikleri mücadeleyi her türlü yolla desteklemek için özel bir plan hazırlamış bulunan İngiliz-Amerikan emperyalistleri olurdu. "Mücadelenin bu iki yönünün birleşmesine rağmen, İngiliz-Amerikan birlikleri Arnavutluk'u istila etmedikleri sürece iç gericilik (karşı-devrim) baş düşman olmaya devam ederdi." (abç) (Albania Aujordhui, No. 2-21, 1975, çevirisinin yayınlandığı yer; HB, s.4)

Yazar, söylenenleri şöyle yorumluyor: O, Arnavutluk'un kurtuluş tarihi olan 29 Kasım 1944'ten önce, Arnavutluk'un büyük bir bölümünün halk kuvvetleri tarafından kurtarılmış olduğunu, kendi deyişiyle: "Artık Arnavutluk'un dünya emperyalist zincirinin bir halkası olmaktan çıkmakta olduğunu, Arnavutluk'un artık emperyalizmin bir yarı-sömürgesi (önemli bir kesimi hatta yarısı işgal altında olduğu halde -PDT) olmaktan çıkmaya başladığını, Arnavutluk'ta halk demokrasisi devletinin adım adım kurulduğunu" (abç) belirterek; demek ki diyor "Nedret Plasari yoldaş, işte bu şartlarda faşist işgalcilerin kovulmasından bütün Arnavutluk'ta halk demokrasisinin kurulması sürecinin tamamlanmasından sonra ortaya çıkabilecek bir ihtimali tartışmaktadır." Ve devam ediyor: "(Halkın Kurtuluşu) Halk demokrasisinin kurulduğu Arnavutluk'ta yerli gericiliğin baş düşman olabileceği gerçeğinden, yarı-sömürge Türkiye'de de emperyalizmden ayrı olarak (abç) yerli gericiliğin baş düşman olacağı sonucunu çıkarıyor." (PDT- S.3, s 68-69)

Önce bir noktayı belirtelim: N.Plasari, sözkonusu yazıda, faşist işgalin son bulduğu, ama "Balli veya Legaliteti ve diğer gerici gruplar"ın henüz "yıkılmamış" olduğu yani, halk demokrasisi düzeninin henüz bütün Arnavutluk'u kapsamadığı bir durumu varsaymaktadır.

Böyle bir durum, Arnavutluk'ta değil ama Çin'de tamamen gerçekleşmiştir. Japon işgalinin son bulduğu ama iç gericiliğin (Çan Kay-şek'in temsil ettiği komprador-feodal gericilik) yıkılmadığı şartlarda, tıpkı N.Plasari'nin belirttiği gibi, bu kez Çin'in esas dış düşmanları gerici güçlerin verdiği mücadelenin baş destekçisi ve Çin'e müdahaleyi tasarlayan Amerikan emperyalistleri olmuş, Çan Kay-şek, bütün Çin'e burjuva-feodal gerici rejimi geri getirerek egemen kılmak ve ülkenin büyük bir kısmını kontrolleri altına alarak bunlarda halk demokrasisini gerçekleştirmiş olan ÇKP önderliğindeki devrimci güçleri ezmek için bir iç savaş başlatmıştır. İşte tam da bu şartlarda eğer ABD emperyalizmi Çin'e müdahale ederek kendisi ile Çin halkı arasındaki çelişmeyi baş çelişme haline getirmemiş olsaydı, baş düşman, bütün bu dönem boyunca Çan Kay-şek gericiliği olacaktı. Nitekim, müdahalenin varlığına rağmen, (1) bunun sınırlı kalması ve savaşın esas olarak bir iç savaş olarak cereyan etmesi nedeniyle Mao Zedung, yine de bazı yazılarında baş düşman olarak Çan Kay-şek gericiliğini göstermiştir.

Görüldüğü gibi, Mao Zedung'un ve N. Plasari'nin, işgal olgusu ve emperyalizm ya da iç gericiliğin baş düşman haline gelmesi meselesine yaklaşımları, tamamen uyum halindedir. HB ile daha önceki polemik yazısında (HK S. 114) baş düşman tespiti meselesinin tüm karşı-devrim cephesi içinde, her an kavranılacak halkanın ne olduğu meselesi olduğu, örneğin Arnavutluk'ta İtalyan emperyalistleri tarafından işgal edildiğinde baş düşmanın bu yüzden İtalyan emperyalizmi olarak tespit edildiğini, ama bu baş düşmanla birleşen ve onunla birlikte doğrudan halka saldıran, halkla düşman arasındaki çelişmeyi baş uzlaşmaz çelişme haline getiren diğer düşmanların da (örneğin İtalyan emperyalizmi ile işbirliği yapan gericilik) baş düşman haline gelebileceklerini, dolayısıyla baş düşmanın İtalyan emperyalizmi ve işbirlikçileridir demek gerektiğini açıklamaya çalışmıştık. İşte, Çin'de de Japon işgalinden sonraki dönemde baş düşman Çan Kay-şek gericiliği olarak tespit edilmiş olmasına rağmen Amerikan emperyalizmi bu gericiliğin saflarına ve onu destekleyerek halkın karşısına çıkarak Çin'e müdahale ederek Çin halkı ile arasındaki çelişmeyi baş uzlaşmaz çelişme haline getirdiği için baş düşman Çan Kay-şek gericiliği ve Amerikan emperyalizmi olarak belirlendi. Ama, burada da müdahale sınırlı kaldığı ve yerli gericiliği karşı-devrime karşı desteklemeyi amaçladığı için, savaş ağırlıkla iç gericiliğe karşı mücadele idi ve bu yüzden, bu savaş milli kurtuluş savaşı özelliklerini de taşıyan bir iç savaş olarak nitelendirildi.

"PDT", yazarının açmazı, emperyalizmle iç gericilik arasındaki kalıcı bir ittifakın yalnızca yarı-sömürgeler için geçerli olduğunu görmesidir. O, Mao Zedung'un "emperyalizm zulmünü savaş yoluyla değil de, daha yumuşak yollarla- siyasi, iktisadi ve kültürel- sürdürdüğünde, yarı-sömürge ülkelerdeki hakim sınıflar, emperyalizme teslim olurlar ve emperyalizmle hakim sınıflar, halk kitlelerini ortaklaşa ezmek üzere bir ittifak kurarlar. Böyle bir durumda, halk kitleleri genellikle emperyalizm ve feodal sınıfların ittifakına karşı iç savaşa başvururlar" sözlerini ele alarak, bu sözlerden yarı-sömürge bir ülke sömürgeleştirildiğinde emperyalizmin (işbirlikçiliğini yapan bir avuç gerici dışta bırakılırsa) feodalizmi yok etmeye yöneleceğini ve bu yüzden emperyalizmle feodalizm arasındaki ittifakın uzlaşmaz çelişmeye dönüşeceğini savunuyor.

Oysa, emperyalizmle feodalizm arasındaki ittifak, (geri tarım ülkelerinde aynı zamanda yarı-feodal zengin köylü, yani milli burjuva özellikler de taşıyan küçük toprak ağaları bir kenara bırakılırsa) esasa ilişkindir ve işgal olgusu ile ortadan kalkmaz. İşgal olgusuna bağlı olarak birtakım komprador ve feodal güçler işgalciye direnmeye başlarlarsa, bunun kaynağı, emperyalizm ile feodalizm arasındaki ittifakın bozulması değil, bu komprador ve feodallerin başka emperyalistlere bağlı olmasıdır; yani burada emperyalizmle feodalizm arasındaki bir uzlaşmaz çelişme değil, emperyalist devletler arasındaki uzlaşmaz çelişmenin bu ülkeye bir yansıması sözkonusudur. "PDT" yazarı, emperyalizm ile feodalizm arasındaki esasa ilişkin ittifakın yalnızca yarı-sömürgelik şartlarında var olduğunu iddia ederek aslında tam da "Üç Dünyacı" revizyonistlerin yaptığı gibi, feodal gerici sınıfların anti-emperyalist bir potansiyel taşıdıklarını iddia ediyor.

Bunun yanı sıra, yazarın bir başka açmazı da, bir ülkede halk demokrasisi iktidarı kurulduğu şartlarda iç gericilikle emperyalizmin kalıcı bir ittifakının bulunmadığını düşünmesidir. O, yarı-sömürge bir ülkede emperyalizmin neden daima baş düşman içinde yer aldığını açıklarken;"baş çelişmenin bir kutbunda her dönem emperyalizmin yer alması, emperyalizmin komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile arasında var olan ittifaktan gelir. Bu ittifak, tali, şarta bağlı, geçici veya nispi değildir. Bu ittifak süreklidir" ("PDT" S.3, s.66) diyor. Ve ekliyor: "Yarı-sömürge ülkelerle emperyalizm arasındaki çelişme, hiç bir zaman tali duruma düşmez. Mesele budur." (agy)

Yazarın mantığı açıktır. O, sömürge ülkelerde olduğu gibi, proletarya diktatörlüğü altındaki ülkelerde de emperyalizmle iç gericilik arasındaki ittifakın "tali, şarta bağlı, geçici veya nispi" olduğunu düşünüyor. Zaten, o biraz önce aktardığımız yorumunda da, örneğin Arnavutluk faşist işgalden kurtulduktan sonra iç gericiliğin tek başına baş düşman olabileceğini kabul ediyordu. Burada emperyalizm, baş çelişmenin bir kutbunda yer almadığına göre, demek ki, faşist işgalcilerin kovulmasından sonra direnmeye devam eden Balli, Legaliteti vb. gerici partiler ve bunların temsil ettikleri sınıflarla emperyalizm arasındaki ittifak "tali, şarta bağlı, geçici veya nispi" olacaktı. Ve burada yerli gericilik, emperyalizmden "ayrı olarak" ele alınabilecekti. Çünkü yazar, şunları söylüyordu: "Halk demokrasisinin kurulduğu Arnavutluk'ta yerli gericiliğin baş düşman olabileceği gerçeğinden, yarı-sömürge Türkiye'de de emperyalizmden ayrı olarak (abç) yerli gericiliğin baş düşman olacağı sonucunu çıkarıyor." (agy)

Yazarın anlamadığı şey, dünya karşı-devriminin her yerde dünya devrim cephesi ve onun güçleriyle karşı karşıya durmakta olduğu ve karşı-devrimcilerin devrim kavgasındaki birliklerinin hiç bir zaman "tali, şarta bağlı vs." olmadığı ve çağımızda hiç bir ilerici, demokratik ve sosyalist ülkede iç gericiliğe karşı mücadelenin emperyalizme karşı mücadeleden "ayrı olarak" ele alınamayacağıdır. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında yaşadığımız sürece emperyalist ülkelerde olduğu gibi sosyalist ülkelerde de proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadele ve sosyalist ülkelerle kapitalist-emperyalist ülkeler arasındaki mücadele devam edecek, bu mücadelede emperyalistlerle burjuva düzenin tüm kalıntıları birbirlerine sürekli destek verecek ve ittifak halinde olacaklardır. (2)

Enver Hoca yoldaş, AEP 7. Kongresine sunduğu Rapor'da şunları söylüyor:

"Dış düşmanların amacı, iç cephemizi bozguna uğratmak, ülke içindeki sosyalizm düşmanı ve karşı-devrimci unsurlara yardım etmek ve onları teşvik etmektir. Dolayısıyla, düşmanların birleşik cephesiyle başa çıkabilmek için iç cephemizi her yönden, savunma ve ekonomi, siyaset ve ideoloji alanlarında güçlendirmeli, her zaman tutarlılıkla sınıf mücadelesini sürdürmeliyiz." (AEP, 7.Kongre Raporu, Koral y, s, 103)

Aynı şekilde Mao Zedung da, emperyalizm tarafından kuşatılmış sosyalist toplumda içte proletarya ile burjuvazi, dışta emperyalizmle halk arasında olmak üzere iki temel çelişmenin var olmaya devam ettiğini ülke ve dünya çapındaki çelişmelerin bu tahlilinden çıkarıyor ve bunlar arasındaki ittifaka dikkat çekiyordu. (3) (bkz. Mao Zedung SE, C IV)

Görüldüğü gibi, emperyalizmle iç feodal-burjuva gericilik arasındaki ittifak, yalnızca yarı-sömürgelere mahsus bir olgu değildir. Ve yazarın neden yarı-sömürgelerde emperyalizm her zaman baş çelişkinin bir kutbunda yer alırken, başka ülkelerde almayabileceğine ilişkin açıklamaları havada durduğu gibi, aynı zamanda emperyalizm ve feodal-burjuva gericilik hakkında da bayağı, liberal fikirlerin yayılmasına hizmet etmektedir. Yazar, emperyalizm ve iç gericilik arasındaki ittifakın sürekliliğini kavrayabilseydi, kavranacak halka meselesini de doğru olarak ele alabilir ve bunun devrimi gerçekleştirebilmek ya da sürdürebilmek için halkın en başta ona karşı seferber edilmesi gereken düşman, belirli bir anda devrimi ezmek için doğrudan müdahale eden ya da devrimin en başta ezmesi gereken düşman olduğunu kavrayabilirdi.

ÇİN DENEYİ VE YAZARIN BU DENEYİ KAVRAYIŞI:

Bilindiği gibi, Halkın Kurtuluşu, daha önce, HY'nin baş çelişme anlayışını çürütmek ve yarı-sömürge bir ülkede feodal sistemle halk arasındaki çelişmenin esas hale gelemeyeceği ve emperyalizmle halk arasındaki çelişmenin buna tabi olamayacağı şeklindeki anlayışını eleştirmek için, Mao Zedung'un şu sözlerini aktarmıştı:

"Böyle bir durumda, (emperyalist işgal durumunda-HK), emperyalizm ile sözkonusu ülke arasındaki çelişme, baş çelişme haline gelir. Buna karşılık, o ülkedeki çeşitli sınıflar arasındaki bütün çelişmeler (daha önce baş çelişme olan feodal sistem ile geniş halk kitleleri arasındaki çelişme de dahil) geçici olarak tali ve tabi duruma düşerler." (SE. C I, s 388)

Mao Zedung, bu duruma örnek olarak 1840'daki Afyon Savaşı, 1894'deki Çin-Japon Savaşı, 1900'daki Yi Ho Tuan Savaşı ve en son Japonya'ya karşı Direnme Savaşı'nı gösteriyordu.

"PDT", yazarına göre, Mao Zedung'un bu sözleri emperyalizm öncesi bir döneme aittir. Ona göre, serbest rekabetçi dönemde kapitalist ülkeler esas olarak sermaye ihracı yoluyla sömürü yapmadıklarından ülke içinde dayanağı olmayan bir dış düşmandan ibaretti. Ve bu dönemde feodalizmle halk arasındaki çelişme esas hale gelebilirdi. Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı öncesi Toprak Devrimi Savaşı dönemine gelince, yazar, "Mao Zedung'un söyledikleri bu dönem için geçerli olamaz, zaten bakın o başka bir yerde, 'böyle bir durumda (Toprak Devrimi Savaşı döneminde-HK) kitleler genellikle emperyalizm ve feodal sınıfların ittifakına karşı iç savaşa başvururlar'" demiş diyor.

Önce bir kere daha yazarın emperyalizm-feodalizm ittifakının yalnızca emperyalizmin dolaylı olarak yönettiği yarı-sömürgeler için geçerli olduğu yolundaki anlayışının sakatlığına değinelim. Dolayısıyla ister emperyalizmle halk arasındaki çelişme esas olsun, isterse feodalizmle halk arasındaki çelişme; her durumda kitlelerin yürüttüğü milli kurtuluş savaşı, ya da devrimci iç savaş, emperyalizm-feodalizm ittifakına yönelmiştir.

Peki, emperyalizm-öncesi dönemle emperyalizm dönemi arasında baş çelişme ve baş düşman tespiti açısından bir fark yok mudur? Böyle bir fark vardır ama, "PDT" yazarının anladığı şekilde değil.

İster, emperyalizm-öncesi dönemde isterse emperyalist ya da emperyalizmin hakimiyeti altındaki bir ülkede, isterse emperyalizmi tasfiye etmiş proletarya diktatörlüğünün hüküm sürdüğü bir ülkede olsun, o toplumun iç ve dış çelişmeleri vardır. Bu çelişmeler birbirini etkiler. Ve biri diğerini kendine tabi kılar. Bu genel olarak geçerlidir.

Emperyalizm döneminde yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkede ortaya çıkan farklılık şudur: Böyle bir ülkede, feodalizmle halk arasındaki çelişme esas olduğunda ve diğerini (emperyalizmle halk arasındaki çelişmeyi) kendine tabi kıldığında bu temel üzerinde eskiden olduğu gibi, yalnız feodal toprak ağaları sınıfı değil; aynı zamanda emperyalizmin uzantısı komprador kapitalizmi temeli üzerinde var olan komprador burjuvazi de baş düşman haline gelir ve bunlarla halk arasındaki çelişme baş çelişme olur. Bunun sebebi, komprador burjuvazinin feodal toprak ağaları sınıfıyla birleşmiş yerli bir sınıf olması ve esas olarak toprak devrimi şeklinde gelişen iç savaşa doğrudan karışmasıdır. Bu iki sınıf yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin hakim sınıflarıdır. Ve devrimin parçalamaya yöneldiği devlet, bunların devletidir. Ama, bu durumda da gözden kaçırılmaması gereken en önemli şey, komprador burjuvazi, toprak ağaları ve onların devletini baş düşman olarak alan bu mücadelenin feodalizme karşı mücadele, toprak devrimi temelinde yürütülmesi ve merkezi görev olarak halk demokrasisini gerçekleştirmek halkasını kavramasıdır. Komprador burjuvazi, ülke içinde bir hakim sınıf durumunda bulunduğu ve toprak devriminin karşısına doğrudan bir engel olarak çıktığı için, burada demokrasi düşmanı karakteri ile kitlelerin karşısına çıkar. Bu durum emperyalizm için de geçerlidir. Ama burada, emperyalizm ülkeye doğrudan müdahale etmediği için o anda baş düşman durumunda değildir. Emperyalizmin ülkeye topyekûn bir saldırısı olduğunda ise, emperyalizmle halk arasındaki çelişme şiddetlenerek esas haline gelir. Feodalizmle halk arasındaki çelişme ona tabi ve tali olur. Bu kez de iç gerici sınıflar karşımıza milli hainler olarak ulusal düşman karakteriyle çıkarlar ve bunlara karşı böyle mücadele edilir.

Bütün bu söylenenler, UDHD'nin tüm dönemi boyunca, şu ya da bu aşamada hangi halka kavranmış olursa olsun ve baş çelişme, baş düşman ne olursa olsun, emperyalizmle feodalizm arasındaki esasa ilişkin bir ittifakın bulunduğunu ve mücadele ister milli kurtuluş savaşı, isterse toprak devrimi savaşı biçimine bürünsün, emperyalizm ve feodalizmin daima devrimin düşmanları olarak kaldığını ve son tahlilde, bunların ikisinin birden hedef alındığını ortadan kaldırır mı? "PDT" yazarının zannettiğinin tersine, hayır!

Yazar, eşi bulunmaz bir subjektivizmle Marksist-Leninistlerin konuyu inceleyen sözlerini istediği gibi yorumluyor. Ama herhalde Stalin'in bu meseleyi inceleyen sözlerine içine düşmüş olduğu subjektivizm bile bir çare bulamamış olacak ki, tam bir vurdumduymazlıkla bunları es geçiyor ve bizi kıymetli yorumlarından mahrum bırakıyor!

Stalin'in, "HY'nin Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi" başlıklı broşürde de aktardığımız yaklaşımı şöyle:

"Çin devriminin evreleri nelerdir? Bana kalırsa, bunların sayısı üç olmalı: Birinci evre, devrimin darbelerini esas itibariyle yabancı emperyalizme karşı yönelttiği ve ulusal burjuvazinin devrimci hareketi desteklediği genel birleşik ulusal cephe devrimi, Kanton dönemi; ikinci evre, Yang Çe nehri üzerinde ulusal orduların görünmesinden sonraki, ulusal burjuvazinin devrimden çekildiği ve toplumsal hareketin, on milyonlarca köylünün güçlü bir devrimi biçiminde geliştiği burjuva demokratik devrim (şu anda Çin devrimi, gelişmesinin ikinci evresinde bulunmaktadır); üçüncü evre, henüz gerçekleşmemiş ama gelecek olan sovyetik devrim.

"Eğer birinci evre, devrimin sivri ucunun esas itibariyle yabancı emperyalizme karşı yöneltilmesi olgusu ile kendini belli ediyorduysa, ikinci

Dev.Sa.7.Sü.7'de

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Amasya'dan bir grup devrimci:

'Halkın Yolu'nun eski revizyonist şeflerinin Aydınlık-TİKP karşı-devrim çetesine iltica ettiği dönemde, Amasya'dan bir grup devrimci 'Halkın Yolu' çizgisisinin ne olduğunu ve neye hizmet ettiğini görerek proleter devrimci hareketin saflarına katılmışlardı. Ve gazetemize özeleştirilerini göndermişlerdi. Aşağıda bu özeleştirinin ve çağrının bir bölümünü yayınlıyoruz.

Halkın Yolu yazarları 'önderler' olarak kendilerini yerden yere vurmakta mazur ve herkese kendi oportünist fikirlerini empoze etmeye çağırırken çok haklıdır. Onlar kendilerinden bir şey beklenilmemesini ve herkesin kendi yolunu kendisinin bulmasını, meselelerini araştırma ve inceleme yaparak öğrenilmesini söylerken de gerçekleri söylemektedirler. Çünkü onların Marksizm adına başkalarına verecekleri bir şeyleri yoktur.

Bundan dolayı biz de kendi yolumuzu kendimiz seçtik. Bugün "Üç Dünya Teorisi"ni oportünist bir teori olarak mahkum ediyoruz.

.....

Bütün devrimcileri Marksizm-Leninizm bayrağı altına çağırıyoruz. "Üç Dünya Teorisi" devrimi reddetmekte, gerçek anti-emperyalist mücadelelerin bastırılmasına yardımcı olmakta, dünya devrimci hareketini bölmekte ve her konuda öne sürdüğü tezlerle sınıf mücadelesini bastırmaya çalışmakta, sınıf işbirliği önermektedir. Kautsky, Troçki, Buharin ve Brejnev çizgilerinin yeni bir biçimde ortaya çıkmasından başka bir şey olmayan "Üç Dünya Teorisi"nin de karşı-devrimci yüzü her geçen gün açığa çıkmaktadır. Marksizm-Leninizm daha önceki büyük iki çizgi mücadelelerinde olduğu gibi bu mücadelede de zaferle çıkacaktır.

Bütün devrimciler vakit geçirmeden Marksizm-Leninizm bayrağı altında toplanmalı, ulusal ve uluslararası planda Marksist-Leninist maskeli burjuvaların yüzünü açığa çıkarmalıdır.

Marksizm-Leninizme sadakat, Marksist-Leninist hareketin stratejisine bağlı kalmak, her çeşitten revizyonistlerin yazdıkları bütün oportünist sapmalara karşı mücadele etmek, dünya işçi sınıfını ve halklarını burjuvaziye ve emperyalizme karşı devrimci mücadelede seferber etmek, devrime hazırlamak, zafere götürecek tek doğru yoldur.

Biz Halkın Yolu taraftarları olarak dünyada olduğu gibi ülkemizde de süregelen Marksizm-Leninizm ile oportünizm arasındaki mücadelede yerimizin Marksizm-Leninizm safları olması gerektiğini kavrayarak Halkın Yolu yazarlarının oportünizmine karşı Halkın Kurtuluşu saflarında mücadele edeceğimizi açıklıyoruz.

Tüm devrim yapmak isteyen iyi niyetli kişi, grup veya siyasetleri proletaryanın kızıl bayrağını yükseklerde dalgalandıran Halkın Kurtuluşu saflarına çağırıyoruz.

AMASYA'DAN ESKİ HALKIN YOLU
TARAFTARI DEVRİMCİLER

Trabzon'dan bir devrimci:

Halkın Yolu içinde sekiz ay süren tartışmalar oldu. Tartışmalar Marksizm-Leninizmin teori ve pratiği üzerine idi. Ağustosda yayınlanan bir taslakta "Üç Dünya Teorisi"nin reddedildiği bildiriliyordu. Bu taslak Halkın Yolu hareketinin ortayolcu çizgisinin bir devamı idi. Ne şiş yansın, ne kebap anlayışından hareket ediliyordu. (....) Halkın Yolu içinde "Üç Dünya Teorisi"ni reddedenler bu taslağa karşı çıktılar. Bu karşı çıkış yanlış bir temelden bir karşı çıkıştı. Bu taslağın ideolojik-siyasi çizgimizin bir devamı olduğunu kavrayamadık. Gerici "Üç Dünya Teorisi"ni redde tabi olarak ideolojik-siyasi çizgimizin devrimci tarzda aşılması gerektiğini kavramadık. Partinin inşası gibi yüce bir göreve gözümüzü kapadık. Çünkü teoriyi pratikten kopariyorduk. Uzunca bir müddet sonra önderlik TİKP oportünizmine paçavralarını sundu. Yeni önderlik dönemi burjuva mekanik bir değerlendirişe tabi tuttu. Onlar önderliğin TİKP revizyonizmine geçmesinin sebebi olarak Halkın Yolu'nun Marksist-Leninist çizgisini kavramamış olarak gösterdiler. Sanki onların TİKP'ye geçmelerinin sebebi Halkın Yolu'nun çizgisi değildi! Gökten vahi inmişti sanki.

Marksizm-Leninizm yanında tavır koymak döneklerden devralınan çizginin sistemleştirilmesi değildir. Halkın Yolu kendini devrimci bir tarzda aşmıyor, iç sınıf mücadelesini bastırıyor, kendini reformcu bir tarzda aşıyor. Küçük-burjuvalar, mevki düşkünleri kendilerini devrimci bir tarzda aşmaktan korkarlar. Onlar halkımızın ve onlarca proleter devrimcinin kanı pahasına oluşan Devrimci Proletaryanın Mücadele Platformu'na gözlerini kapadılar. Onlar "suni" ilkelerle parti önünde engel olabileceklerini zannediyorlar. Onların yolu TİKP'ye iltica edenlerden devralınan yoldur. Onlar Enver Hoca yoldaş ruhuyla soruna eğilmiyorlar. Örnek aldıkları yol, tasfiyeci oportünistlerin ziyyaristlerin yoludur. Halkın Yolu'nun yeni önderliği PKP/R inşası önünde engel olan şefler durumundadır. Halkın Yolu tabanında Marksizm-Leninizme sadık militanlar, şefleri tecrit edeceklerdir. Devrimci Proletaryanın Mücadele Platformu'nun dışında kalmak her türden Marksizm düşmanının işine yarar. Halkın Yolu siyasi hareketi içerisinde bulunduğum müddetçe fiili çalışmalarımla TİKP revizyonizmini güçlendiren ortayolcu çizgiyi savundum. Devrimci tutum, yanlışlardan doğruyu bulmaktır. Hatalarımız, yanlışlarımız olumsuz öğretmenlerimizdir. Döneklerden devralınan yolun sonu TİKP revizyonizmidir.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİ HAREKET !

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

TRABZON'DAN BİR GENÇ

İşçi sınıfı imzalanan

DİSK'in sendika ağaları "Toplumsal anlaşma"ya karşı değillerdir

Bu ayın ilk günlerinde DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, yarım ağızla "Toplumsal Anlaşma"ya karşı olduklarını belirtti. Fehmi Işıklar, egemen sınıfların, işçi sınıfının kanı bahasına kazandığı haklarına saldırısından hiç söz etmiyor. Ama öncü sınıf olan işçi sınıfının önderliğini kendisi temsil edermiş tavırlar takınıyor. "Toplumsal Anlaşma"yı yutturmak için, lafı dolandırıyor. Memurların da en babacan koruyucusu kesiliveriyor.

DİSK Genel Sekreterinin demeci kısaca şöyle: "Güncel bir konu olan demokratik özgürlüklerin hiç birisine raslamadığımız bu toplumsal anlaşmayı imzalamayız. Grevli, toplusözleşmeli sendikal hak memurlara verilmelidir. Onların sendikal haklarını alıncaya kadar mücadele edeceğiz". Daha sonra da "Yönetime katılma, sömürü ortaklığına ve sorumluluğuna katılma biçiminde olduğu sürece karşıyız" diyor. Bütün bu sözlere bakılırsa DİSK sendika ağaları, ihanet anlaşmasına karşı gibi görünüyorlar. Gerçekler bu mudur? Revizyonist, reformist sendika ağaları bu ihanet anlaşmasına karşı gerçekten tavır aldılar mı?

Ecevit ve bakanları, "Toplumsal Anlaşma"yı yutturmak için önceleri alttan alta kamuoyu oluşturmaya çalıştılar. O günlerde DİSK'in sendika ağaları mangalda kül bırakmıyorlardı. Böyle bir ihanet belgesini parçalayıp atacaklarını söyleyip duruyorlardı. Peki aynı günlerde "Biz hükümeti destekliyoruz" diyen kimdi? Kimdi "Bu hükümet demokrasiyi kurtarma hükümetidir" diyen sayın Fehmi Işıklar? Hadi hadi utanmayın! Haziran ayı içinde DİSK Başkanı Abdullah Baştürk, "Biz buna ilke olarak karşı değiliz" diye açıklama yapmadı mı? Halil Tunç'un ağzını kullanmadı mı? "Biz işçi sınıfı da üzerimize düşen fedakarlığı yapacağız" diyen yoksa başka bir Baştürk mü idi? İşte fedakarlık: Ücretlerin dondurulması, sendikaların dernek düzeyine indirgenmek istenmesi, grev ve direniş hakkının işçilerden alınmak istenmesi! İşte DİSK'in revizyonist, reformist sendika ağalarının fedakarlığının sonucu: İşçi sınıfını kapitalist sömürünün bekçisi yapmak.

Fehmi Işıklar'ın bugünkü tavrı, Baştürk'ün o günkü tavırlarından farklı değildir. Toplumsal ihanet anlaşmasının özünden söz etmemek için bu sendika ağası da lafı çekip duruyor. Dilin kemiği yok ya. Bir yandan ücretleri dondurmak için hükümete yeşil ışık yak! Diğer yandan yalnızca işçilerin değil, memurların da babası kesil. Fehmi Işıklar, TÖB-DER, TÜS-DER yöneticileriyle anlaşmış, memurların sendikal haklarını alana kadar mücadele edecekmiş. Hangi TÖB-DER yönetimiyle, Fehmi Işıklar? Bir avuç sosyal-faşistin tekkesiyle mi? Revizyonizmin, reformizmin parçaladığı öğretmen kitlesi üzerinde bu kez hangi revizyonist klikle pazarlık yaptınız? İşçiler bitti de sıra öğretmenlere mi geldi? Memurlar için "fedakarlık" anlaşması yaptınız mı, Ecevit'in bakanlarıyla? Lafı memurlara getirip, sözde karşı çıkışlarınızın sahte özünü gizleyemezsiniz.

DİSK yöneticilerinin zaman zaman, toplumsal ihanet anlaşmasına karşı çıkışları, devrimci mevzilerden bir muhalefet sesi değildir. DİSK yönetimi, geniş işçi yığınlarının tepkisine açıkça karşı çıkarak sendika ağalığını sürdürebilir mi? DİSK üyesi yüzbinlerce işçinin geçmişteki mücadele azmini DİSK yönetimi iyi bilir. İşçi sınıfının bu kalleş anlaşmaya karşı derin öfkesini de. Onların kurusıkı sözleri, bu öfke ve direnişi yatıştırmak için uydurulmuş laflardır. Demagoji, Halil Tunç'tan Baştürk'e kadar bütün sendika ağalarının silahı. İşçi sınıfının haklı taleplerini savunur görün; ama sakın hükümeti desteklemekten vazgeçme. İşçilere "aslansın, kaplansın", hükümete "tamam bindir. Fedakarlığa hazırız" de! Ne de olsa şimdiki DİSK yönetimi, Türkler'in tezgahlarında ustalaştı.

DİSK yönetiminin geçmişte "Toplumsal Anlaşma"ya sözde karşı çıkmasının bir nedeni de Türk-İş sendika ağaları ile olan ağalık çekişmesidir. Halil Tunç, Ecevit'le mi görüştü. DİSK yönetimi bunu hemen protesto eder. Arkasından Fehmi Işıklar, devlet bakanı ile görüşmeye gider. Faşist sendika ağalarının değil, esas kendilerinin hükümeti ne kadar desteklediğini anlatır. Nitekim Fehmi Işıklar birkaç ay önce Devlet Bakanı Hikmet Çetin'le yaptığı görüşmede şunları söylemişti: "Türk-İş'in imzaladığı şekilde bir anlaşmayı DİSK'in kabul etmesi imkansızdır. Ancak konuyu DİSK'in yetkili kurullarına götüreceğim". Kısacası DİSK yönetiminin derdi, toplusözleşme, grev ve direniş hakkına yapılan saldırı değil. Ücretlerin dondurulması ve sendikaların dernek düzeyine indirgenmesi değil. Dert başka: "Niçin Türk-İş 'le imzalandı da bizim gibi reformist, revizyonist şakşakçılarla imzalanmadı". Bu sözler Türk-İş ve DİSK yönetimlerinin işçi sınıfının hakları üzerinde yaptığı sendika ağalığı kavgasının parçasıdır. İşçi sınıfının değil, ona karşı egemen sınıflarla birleşen sendika ağalarının çıkarlarının savunulmasıdır.

Nitekim Maden-İş ile MESS patronları arasında iki kez imzalanan grup sözleşmesi, "Toplumsal Anlaşma"nın küçük bir örneğidir. Bu grup sözleşmeleri, işyeri ve işkolu düzeyindeki toplusözleşmeleri tıpkı "Toplumsal Anlaşma" gibi ortadan kaldırmak amacını gütmektedir. İşçi sınıfının grev ve direniş yapma hakkına saldırmaktadır. İmzalayıcıları da bir yandan komprador patronlar, diğer yandan DİSK üyesi Maden-İş'in sosyal-faşist sendika ağalarıdır.

Fehmi Işıklar'ın bu sahte sözleri, DİSK yönetiminin genel siyasetinin bir adımıdır. Başından beri revizyonist, reformist sendika ağaları CHP hükümetini desteklediler. Egemen sınıfların, buhranının yükünü halka bindirmede reformizme yardımcı oldular. Onlar CHP hükümetine "demokratik" etiketi yapıştırdılar. Ecevit'i "halkçı" göstererek, işçi sınıfına ve halka bindirilen yüklerin sorumluluğu, onların da omuzlarındadır. Bu anlamda Işıklar'ın sözleri, kapitalizmi kurtarmak için faturayı işçilere ödetmek isteyen egemen sınıfların planlarının safındadır.

Toplumsal ihanet anlaşması, işçi sınıfının yüzyıldır döktüğü kanlarla elde ettiği hakların geri alınmasıdır. İşçi sınıfının, sömürü ve zulüm düzenine boyun eğdirilmesidir. İşçi sınıfının direniş hakkının gasbedilmesidir. İşçi sınıfı buna izin vermeyecektir. İşçi sınıfı, kapitalizmin kurtarıcısı olmadı ve asla olmayacaktır. Hiç bir sendika ağası (buna siz de dahilsiniz Fehmi Işıklar) işçi sınıfına zorbalık ya da yalanla bu ihanet belgesini kabul ettiremeyecektir.

- REVİZYONİST, REFORMİST SENDİKA AĞALARI BAŞINDAN BERİ CHP HÜKÜMETİNİ DESTEKLEDİLER; EGEMEN SINIFLARIN BUHRANINI HALKA YÜKLEMESİ İÇİN REFORMİZME OMUZ VERDİLER.

Gelibolu Belediyesinde CHP milletvekili Altan Tuna grev kırıcısı

Gelibolu Belediye Başkanı AP'li Nuri Erer, belediyede çalışan 40'ı aşkın işçi ve memurun işine son verdi. İşçiler arkadaşlarının işe alınması için greve gittiler. Jandarma, polis ve diğer faşistlerin baskılarına karşı grevlerini sürdüren işçilerin grevini kırmak için CHP milletvekilleri de ellerinden geleni geri koymuyorlar. Resimde, polis ve jandarmadan başka kimsenin alınmadığı grev alanına giren CHP Milletvekili Altan Tuna'yı grev bastırmaya çalışanlarla yaptığı görüşmeler sırasında görüyorsunuz. Polis ve jandarmanın dışındakiler sivil polislerdir.

Adana Sıtma-savaş işçileri sosyal-faşist Tüm-Has-İş yönetimine asla teslim olmayacaktır

İşyerinde 556 işçi mevsimlik olarak çalışmaktadır. Sosyal - faşistlerin yönetiminde oldukları Tüm Has-İş Sendikası yetkili sendikadır. Patron işçi kıyımları yaparken, sosyal-faşist Tüm Has-İş yönetimi, atılan işçilerin yerine İGD'lileri almak, işyerinde sendikaya karşı gelişen devrimci muhalefeti yok etmek için patronla kol kola yürüyor.

İşçilerin maaşı ayın birinde değil de onbeşinde veriliyordu. İşçiler, ayın birinde maaşlarının verilmesi için haziran ayında bir saatlik bir direnişe geçmişlerdi. İşçilerin istekleri, patron tarafından kabul edilmiş fakat 400 işçinin işine son verilmişti. İşten atılan 400 işçi, tekrar işe alınmak için sağlık müdürlüğüne yürümüş, yürüyüş sonuçsuz kalmıştı. Patron işçilerin işten atılmasına neden olarak işçi fazlalığını gösteriyordu. Daha sonraki gelişmeler, gerekçenin sahte olduğunu ortaya koydu. Sosyal-faşist Tüm Has-İş yönetimi ve patron atılan işçilerin yerine İGD'lileri alarak işyerindeki baskıları sistemleştirdi. 400 işçinin 15 gün sonra tekrar işe alınacağını söyleyen reformist patron vekili, atılan işçileri değil, İGD'lileri işe aldı. Patron ve sendika yönetimi, işçi kıyımını ortak yapmışlar, sosyal-faşist İGD'lileri de işe almayı ortak planlamışlardı.

İGD'lilerin işe alınmasıyla işçiler üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Sosyal-faşist Tüm Has-İş'in vurucu gücü haline gelen İGD'liler, işyerinde işçilere silahlı, sopalı, taşlı saldırılara giriştiler. İşçilerin elindeki Halkın Kurtuluşu gazetesini okutmak istemediler.

Diğer yandan, Tüm Has-İş'in sosyal-faşist yönetimi, beş işçi arkadaşı, sendika üyeliğinden ihraç etti. Onların, toplusözleşmeden yararlanamayacağını belirtti. Sendikadan ihraç edilen arkadaşlar, Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurdular. Yapılan soruşturma sonucu, 5 arkadaşın sendikaya aidat ödedikleri, üyesi bulundukları ve toplusözleşmeden yararlanabilecekleri açıklandı.

Daha sonra, Ağustos ayının ikramiyesini alamayan 30 kadar işçi, nedenini sendikaya sormak için gittiklerinde, sosyal-faşist yönetim yine işçilere yalan söyledi. İkramiyelerin mutemette olduğunu, mutemedin kaçtığını söylediler. Böylece işçilere mutemedi hedef gösteriyorlardı. (Mutemet, sosyal-faşistlerin planlarına alet olmayan yurtsever, demokrat bir kişidir.) İşçiler, onların yalanlarına kanmadılar. Onların istediği gibi mutemede saldırmadılar. Durumu araştırdılar, mutemedin kaçmadığını tespit ettiler. Patron ve sosyal-faşist sendika yönetimi anlaşarak ikramiyeleri vermediler.

Bunun üzerine işçiler, 28 Ağustos günü saat sekizde ikramiyelerinin verilmesi talebiyle direnişe geçtiler. Direniş yerine gelen Adana Sıtma Savaş Başkanı Ali Kabaş, 15 günlük ikramiyelerin 11 günlüğünün hemen, kalan 4 günlüğünün daha sonra verileceğini, direnişten vazgeçilmesini söyledi. Yine olay yerine gelen Adana Sıtma Savaş Eredikasyon Bölge Başkanı Murat Oktay, işçilere, "Osmanlı yeniçerileri gibi niye böyle her gün toplanıyorsunuz? Vatanı düşünmüyormusunuz?" deyince bir işçi onu: "Biz hakkımızı...

FABRİKADAN, ATÖLYEDEN, SENDİKADAN

KONYA İNŞAAT İŞÇİLERİ, Yozgat köylerinden gelip, Konya'da inşaatlarda çalışmakta ve ağır koşullar içinde yaşamlarını sürdürmekteler. İş güvenlikleri yoktur. Sendikasız ve sigortasız çalışmaktadırlar. Günde 10 saat çalışan işçiler, 200 lira gündelik almaktalar. Gazetemize gönderdikleri mektupta durumlarını şöyle anlatıyorlar: "Kazandığımız paranın yarısını köyümüzdeki bakmak zorunda olduğumuz ailemize gönderiyoruz. İnşaatlarda yatıyoruz. Örgütsüzüz. Daha iyi çalışma şartları elde etmek için örgütlenmek, birleşmek, örgütlü mücadele vermek gerek. Biz bugün örgütlenmenin gereğini çok daha iyi hissediyoruz."

DENİZLİ UN FABRİKASI'nda 1977 yılı toplusözleşmesi işçilerden habersiz imzalanmıştır. Yapılan anlaşmada elde edilen zam bugünkü asgari ücret düzeyindedir. Patron işçi temsilcisini işten atmış, işçilerin direnişi sonucu tekrar işe almak zorunda kalmıştır. İşyerinde Tek Gıda-İş Sendikası yetkilidir. İşçiler, durumlarının görüşülmesi için Tek Gıda-İş yetkilisine defalarca yazmışlar, sonuç alamamışlardır. Sendika yetkilisi Tavas ilçesine kadar geldiği halde, Denizli'deki sendika üyelerine uğramamıştır. Denizli Un Fabrikasındaki işçiler, gazetemize gönderdikleri mektupta aşağıdaki talepler uğruna mücadele edeceklerini belirtmektedirler:

1- Servis sağlanması ve sosyal yardımların zamanında verilmesi,

2- Askere giden işçilere tazminat verilmesi,

3- Ücretlerin geciktirilmeden ödenmesi ve yemek verilmesi,

4- Yılda dört kez, 2500 liralık ikramiyelerin kesintisiz olarak verilmesi,

5- Pazar günü çalışma zorunluluğunun kaldırılması ve fazla mesainin yasaklanması,

6- İşçilerin kan grubunun tespit edilmesi ve iş güvenliğinin sağlanması,

7- Sendika yetkililerinin her ay işyerinde toplantı yapması,

8- Toplusözleşmelerden işçilerin haberdar olması,

9- Tek Gıda-İş Sendikasının Denizli'de temsilcilik ve başkanlık açması, başkanlığa işçilerin seçilmesi,

10-Eski toplusözleşmenin geçersiz sayılması, yeniden toplusözleşme imzalanması ve görüşmelere işçi temsilcisinin katılması.

ANKARA EMAŞ MATBAASI'nda Günaydın gazetesinden atılan işçiler çalışmaktadır. Türk-İş'e üye olan işçiler, bu sendikanın patron yanlısı bir sendika olduğunu görerek, DİSK'e üye olurlar. Gazetemize mektup gönderen bir işçi şunları yazmaktadır: "DİSK'i işçiden yana bir sendika sanıyordum. İşyerinde, patron lokavt ilan edip işçi çıkarttığında DİSK hiç sesini çıkarmadığı gibi, bunu fırsat bildi. İşten atılan arkadaşların yerine İGD'lileri yerleştirmeye çalıştı."

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

Bütün dünyada işçi sınıfı, sömürü ve baskının olmadığı bir toplum için, sosyalizm için mücadele ediyor. İşçiler, emperyalist boyunduruğu kırmak, faşist diktatörlükleri parçalamak için en önde yürüyorlar. İşçi sınıfı, insanlığı kapitalist sömürü zincirinden kurtarmak için dövüşüyor. Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında olan bölgelerden birisi Güney Amerika'dır. Güney Amerika ya da Latin Amerika ülkelerinde, işçi sınıfı faşist diktatörlüklere boyun eğmiyor. Daha iyi çalışma ve hayat şartları için, ücret artışı için ve özgürlük, bağımsızlık için grev ve direnişler yapıyorlar. İşçi sınıfı, emperyalizme karşı, revizyonizme ve reformizme karşı çok kan döktü. Ama Latin Amerika'da da devrim bayrağını en önde dalgalandıran işçi sınıfıdır. Şili, Brezilya, Nikaragua, Peru'da askeri faşist diktatörlükleri sarsan, en başta işçi sınıfının mücadelesidir. Zincirlerinden başka kaybedecek şeyi olmayan işçilerin, işçi devrim dalgasının en önünde. Ne binbir revizyonist aldatmaca, ne de emperyalist, faşist kan emici zorbalık işçi sınıfının güçlü darbelerinden kurtulamıyor.

Şili

Şili

Şili'de CIA'nın düzenlediği bir darbe ile Pinoşe askeri faşist diktatörlüğü 1973 Eylül ayında kuruldu. Ancak Şili işçi sınıfı asla boyun eğmedi. Şimdi Şili bakır madeni işçilerinin direnişi günden güne büyümektedir. Kuzey Şili'nin El Loa eyaletinde çalışan 29 bin bakır madeni işçisi artık bu direnişte bütünüyle yer alıyor.

Bölgenin en büyük madeni olan Çukikamata madeninde direniş kıvılcımı patladı. İşçiler, ücret artışı ve faşist baskıların son bulmasını istediler. İşçi önderlerinden altısı tutuklandı. Bunun üzerine bölgenin diğer maden ocaklarındaki işçiler de direnişe katıldılar. Bütün işçiler aşağıdaki talepler etrafında mücadeleye atıldılar:

- Sendikal özgürlük ve altı arkadaşın serbest bırakılıp işe geri alınması,
- Çalışma ve hayat şartlarının iyileştirilmesi,
- % 60 ücret artışı,
- Ücretlerin, hayat pahalılığı arttıkça yükseltilmesi.

Bölgedeki halkın büyük çoğunluğu direnişçilere destek oldu. Büyük bir yürüyüş yapıldı. Faşist yöneticilerin eli ayağı tutuştu. Madencilere % 50 ücret artışı tanımak zorunda kaldı.

İşçilerin kararlı direnişi, pek çok sendika ağasına da boyun eğdirdi. Şu anda tek yasal sendikal örgütün başında olan ve Pinoşe'nin tayin ettiği sendika ağaları işçilerin taleplerinin haklı olduğunu kabullenmek zorunda kaldılar.

Brezilya

1964'ten beri askeri faşist diktatörlükle yönetilen bu ülkede işçi sınıfı her zaman mücadelenin en önünde oldu. San Paulo şehrinde 30 bin işçi, faşist baskıların son bulması ve ücretlerin % 20 artırılması talebiyle direnişe geçti. Şehir halkının büyük katılımı ile büyük gösteriler yaptı. Direniş sürerken bankalarda çalışan 25 bin emekçi de % 65 ücret artışı talebiyle greve başladı. Grev ve direniş dalgası ülkenin diğer şehirlerine de yayıldı. Şimdi Rio de Janeiro'da rafineri işçileri, ülkenin en büyük limanı olan Santos'ta liman işçileri ücretlerin artırılması için grev hareketine katılmışlardır. Faşist teröre ve sözde serbest seçim vaatlerine rağmen işçi sınıfının mücadelesi büyümekte ve kararlılıkla sürmektedir.

Peru

Bu ülkede, başlangıçta kendisine reformist süsler takan askeri faşist diktatörlüğün boyunduruğu vardır. Bu askeri faşist cunta, bütün emperyalistlerle uzlaşıyor. Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin desteğini alarak halkın üzerinde ağır sömürü ve zulüm uyguluyor. Peru askeri cuntası, Uluslararası Para Fonu'nun (IMF)'nin bütün tedbirlerini uyguladı. Fiyatları artırdı. İşçiler, ücret artışı için önce iş yavaşlatma eylemine giriştiler. Faşist diktatörlük, işçi önderlerini tutuklayarak direnişi kırmaya çalıştı. Bunun üzerine ağustos ayında 45 bin maden işçisinin grevi başladı. İşçiler, ücretlere zam, atılan işçilerin geri alınması ve tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını istiyorlar. Faşist diktatörlük, maden bölgesinde sıkıyönetim ilan etti. Ancak şimdi bölge halkının hemen hepsi direnişçi işçilerin mücadelesini desteklemektedir.

Peru

Nikaragua

Nikaragua

İşçi sınıfı, 40 yıldır süren Somoza faşist diktatörlüğüne karşı genel grev ve silahlı direnişe başladı. Amerikan emperyalizminin kuklası faşist diktatörlük çatırdamaktadır. İşçi sınıfı, genel grevin yanı sıra şimdi artık elde silah faşist ordu birlikleriyle çatışmalara atılmıştır.

Zamlar kapitalizmin kaçınılmaz bir sonucudur

Bütün dünyada egemen sınıflar zamlar aracılığıyla halkın ekmeğini iyice kısıyorlar. Dünyadaki bütün sömürücülerin uydurmaca nedenleri de aynıdır: "İşçi ücretleri arttı. Tütüne, fındığa fazla para verdik. Zamlar kaçınılmaz oldu." Onlara bakarsan, zamların sorumlusu işçiler köylüler ve emekçi halktır. Zamlarla ilgili yalan, dolanda faşistler ve reformistler birbirleriyle yarışırlar. Zamları halka bindirirken birbirlerini sahtekarca suçlarlar. Sorunu, bir hükümet değişikliğine indirgerler. CHP reformist laf cambazları, MC hükümetleri döneminde bol bol ucuzluktan vb. söz ettiler. Şimdi dokuz aydır, halkın sofrasındaki son dilimleri de kısmaktan başka şey yapmıyorlar. İstediğin ucuz pehlivanlığı yap. Birbirine küfret. Ama yeter ki sömürü düzeninin temeline vurma. "Aman emekçiler, hayat pahalılığının kaynağının kapitalist sömürü olduğunu anlamasınlar." İşte faşist ve reformist yalancıların tasası budur.

Gerçek, tam onların gizlemek istediğidir. Zamların kaynağı kapitalist sömürü düzenidir. Çağımızda, tekelci burjuvazinin azami kâr peşinde koşmasıdır. Nitekim bu yılın ilk sekiz ayı içinde fiyatlar, ABD'de % 7, Hollanda'da % 4,5, Japonya'da % 4,1 ve Batı Almanya'da % 3 oranında artmıştır. Revizyonist ülkelerde de halka ağır yükler bindirilmektedir. Moskova patronları da, kapitalist düzenin her yerde geçerli yasası olan buhrandan kaçınamıyorlar. Yükü Sovyet emekçilerine bindiriyorlar. 1975-1977 yılları arasında Sovyetler Birliği'nde et fiyatları % 30, sebze % 23, sanayi ürünleri fiyatları % 25-30 artmıştır.

Dünyadaki bütün revizyonistler, reformistler zamları zorunlu gösterirler: "Ülkemiz uçurumda", "Hepimiz fedakarlık yapmalıyız", "Devlet batıyor" gibi laflar, Ecevit'in sözlüğüne dünya kapitalizminden aşırılmış yalanlardır. Ama bu revizyonist reformist laf cambazları sahte

Dev.sa.7.sü.3'de

Şimdi kuyruklar daha da uzayacak, etiketlerdeki rakamlar daha kabaracak

CHP hükümeti petrol ürünlerine ve şekere zam yaptı

Yeni bir zam furyası geliyor

- Yapılan zam oranları % 20 ile % 90 oranında değişmektedir.
- CHP, hükümeti, çıkardığı bir kararname ile petrol ürünleri satan bayi kârlarını % 130 artırdı.
- Önümüzdeki dönemde bütün zorunlu tüketim maddeleri zam yiyecek, piyasada yeni bir zam furyası başlayacak.
- Yeni zamlarla emekçi sınıfların yaşam koşulları biraz daha düşecektir.
- Yeni zamlarla büyük patronların kârlarına yeni kârlar katılacaktır.

CHP hükümeti geçen hafta ortalarında aldığı bir kararla çeşitli petrol ürünlerine ve şekere zam yaptı. Yapılan zam oranları % 20 ile % 90 arasında değişmektedir.

Petrol ürünlerine CHP hükümeti tarafından yapılan zamdan sonra, bundan böyle normal benzin 9, süper benzin 11, motorin 5.25, gazyağı 5 ve fuel-oil 3.15 liradan satılacaktır. Ayrıca bu fiyatlar yurdun çeşitli yerlerinde, rafinerilere uzaklık ve yakınlık durumuna göre de değişecektir.

Gene petrol ürünlerine yapılan zamla birlikte eskiden 60 liraya satılan tüpgaz, bundan böyle 75 liradan satılacaktır.

Bu arada hükümet şeker fiyatlarını da % 20 civarında artırmıştır. Buna göre fabrika satış fiyatı toz şekerde 10.30 lira, torba kesme şekerde 12.20 lira ve kağıt kutuda kesme şekerde 12.70 lira olarak belirlenmiştir. Bu fiyatlar da perakende olarak ve şehirden şehire daha da artacaktır.

CHP hükümeti petrol ürünlerine ve şekere zam yaparken, bunun yanı sıra petrol ürünleri bayii kârlarını da hazırladığı bir kararname ile % 130 oranında artırdı. Bayii kârla

Dev.sa.7.sü.3'de

IMF'nin direktifleri ve zamlar

Zamlar, Uluslararası Para Fonu (IMF) ile birlikte geldi. Ağustos ayı ortasında Uluslararası Para Fonu'nundan bir heyet geldi. CHP hükümeti, kısa bir tekmil verdi. Ekim ayında 48 milyon dolar daha kredi açmak için IMF heyeti yeni buyruklar yağdırdı. Bunların başında Kamu İktisadi Teşekkülleri ürünlerine yani devlet mallarına yeni zamların yapılması vardı. Komutu verdikten sonra heyet döndü gitti. Gerçi CHP'li bakanlar "petrolleri devletleştiririz", "ATAŞ Rafinerisini millileştiririz" gibisinden kurusıkı atıp tutmuşlardır. Ama sıra lafa değil işe gelince CHP, başından beri yaptığını yaptı. IMF'nin buyruklarını bir daha kabul etti. Bir iki hafta önce IMF heyeti bir daha geldi. Bu kez Ecevit'in kendisi bütün önerilenlerin yapılacağına, kendi ağzıyla teminat verdi. İşte, benzin ve şeker zammı, bu teminattan tam bir hafta sonra halka bindirilmiştir.

CHP yönetimi dokuz aydır aynı telden çalıyor. Bu 48 milyon dolarlık kredi kime? Elbette egemen sınıflara; Koçlara, Haslara, Eczacıbaşılara! Peki zamlar kime? Elbette ağırlaşa ağırlaşa gene emekçi halkımızın sırtına! IMF'nin verdiği krediden halkın payına düşen gaz, tuz, bez ve bütün tüketim maddelerinin pahalanması; eh komprador burjuvaziye de azıcık daha fazla kâr ve sömürü düşmesin mi artık?

CHP hükümetinin getirdiği bu yeni zamlar, emperyalist sömürünün ağırlaşmasıdır. CHP yönetiminin emperyalizm önünde bütünüyle teslim olmasıdır. Ülkemizin emperyalizme bağımlılığı artırılmaktadır. Kaldı ki CHP yönetiminin, emperyalizme teslimiyeti batılı emperyalistlerle sınırlı değildir. Şimdilerde bir CHP heyeti Moskova'da dolanıp duruyor. Çok geçmez sosyal-emperyalist sömürünün de "yardım" diye reklamı yapıldığını duyarız. Bu arada ülkemizde bulunan

Dev.sa.7.sü.1'de

yeni zamlar karşısında kim ne dedi

İstanbul Sanayi Odası Başkanı Nurullah Gezgin:

"Biz her üründe gerçekçi bir fiyat politikası izlenmesine taraftarız. Son akaryakıt zammı geç kalmış bir zamdır. Ancak gerçekçi bir zamdır."

TİSK Genel Başkanı Halit Narin:

"Zamları geç kalmış misafir olarak karşılıyorum. Bu zamların yapılması mecburi bir durum haline gelmişti. Zammın tüketiciye yüklenmesi en doğru yoldur."

Türkiye Sanayi ve İşadamları Derneği Başkanı Feyyaz Berker:

"Eleştirilecek nokta zam yapılmasında geç kalındığıdır. Petrol zammı daha önceki zam paketi içinde ele alınmalıydı."

İzmir Ticaret Odası Başkanı Dündar Soyer:

"Zammı Türk ekonomisinin bunalımdan kurtulması için gerçekçi ve cesur bir karar olarak nitelendiriyorum."

Tercüman Gazetesi Başyazarı Nazlı Ilıcak:

"Zam gerekliydi. Hata, zammın yapılması değil, geciktirilmesidir. Devalüasyondan sonra daha pahalı ithal edilen petrol, hemen daha pahalı satılmalıydı."

Tercüman Gazetesi yazarı Güneri Civaoğlu:

"Kararı olumlu buluyoruz. Bir gecikme ve eksik uygulama karşısındayız. Bu zamlar çok önceden ve sübvansiyon yapılan bütün ürünleri kapsayacak yaygınlıkta olabilirdi."

Milliyet Gazetesi Başyazarı Abdi İpekçi:

"Hükümetin dün açıklanan ayarlamaları aslında geç kalmış bir karardır. Eleştirilirse ancak bu noktadan eleştirilmelidir."

Cumhuriyet Gazetesi:

"Ecevit hükümeti, petrol ürünlerine niye zam yaptı diye değil, zammı niye bu kadar geciktirdi diye eleştirilmelidir."

Cumhuriyet Gazetesi Yazarı Yalçın Doğan:

"Petrol zammına bugün için karşı çıkacak aklı başında tek kişi bulunamaz. Yapılan zammın en adaletsiz yanı, bayi kârlarını yüzde 130 oranında artıran karardır."

İşte faşist ve reformist demogoji

Ecevit şekere yapılan zammın suçlusunu buldu: Şeker pancarı üreticisi köylü

"Geçen yıl şeker maliyetindeki artışın bedeli devlete olduğu kadar, geniş bir köylü kesimini oluşturan pancar üreticilerine de ödettirilmişti. Pancar alımında kilo başına 4 kuruş gibi, birçok köylüyü pancar üreticiliğinden bezme noktasına son derecede düşük bir artışla yetinilmişti. Oysa bu yıl hükümetimiz pancar alım fiyatlarını 18 kuruş yükselterek, ekonomimize çok önemli katkıda bulunan geniş bir köylü kitlesini sıkıntıdan kurtarmış, şeker sanayii işçilerinin gelirlerinde ise önemli artışlar sağlamıştır."

"Bu yıl pancar destekleme alım fiyatlarında ve işçi ücretlerinde sağlanan artışlardan sonra, şekerin kilo başına ortalama maliyeti 15 lira 76 kuruşu bulmuştur. Ortalama fabrika satış fiyatı ise 7 lira 57 kuruş idi. Bir başka deyişle satış fiyatı maliyetin yarısının altında idi."

Yukarıdaki sözler Başbakan Bülent Ecevit'in zam kararlarının açıklamasından sonra 13 Eylül'de yaptığı basın toplantısındaki konuşmasından alınmıştır.

Ecevit bu sözleriyle, şeker fiyatlarındaki artışın, hükümetin son yaptığı şeker zammının suçunu şeker pancarı üreticisi köylülere şeker sanaiinde çalışan işçilere yüklemektedir. Ecevit'in açıklamasına göre eğer hükümet şeker pancarı taban fiyatlarını 'yüksek' tutmamış olsaydı, ve işçilere 'yüksek' ücret vermemiş olsaydı, şekere zam yapılmazdı.

Böylece şekere yapılan zammın suçlusu ortaya çıkmaktadır: Şeker pancarı üreticisi köylü... Petrol ürünlerine yapılan zammın sebebi daha önceden zaten belirlenmişti: Petrol fiyatlarının dünya piyasasında da yüksek olması...

Bu politika düzenin pisliklerini, kapitalizmin ve emperyalist sömürünün gerçek yüzünü gizlemeye, emekçi halkı birbirine düşman etmeye hizmet eden bir politikadır. Ve bütün gericiler ve onların siyasi temsilcileri, bugüne kadar bu politikayı uygulaya gelmişlerdir ve bugün de bu iğrenç politikayı uygulamaktadırlar. Şekere zam mı yapıldı, suçlu şekerpancarı üreten köylü! Ekmek fiyatlarına zam mı yapıldı, suçlu işçiler ve buğday üreten köylüler! Gıda maddelerine ve giyecek fiyatlarına zam mı yapıldı, suçlu yüksek ücret isteyen işçiler...

Bütün gerici sınıflar ve onların siyasi temsilcileri bugüne kadar bu politikayı uygulaya gelmişlerdir ve bugün de propagandalarında bu politikayı uygulamaktadırlar. Bu politika düzenin pisliklerini, kapitalizmin ve emperyalist sömürünün gerçek yüzünü gizlemeye, emekçi halkı birbirine düşman etmeye hizmet eden bir politikadır.

Bugün de CHP reformistleri, kendi gerçek ve karşı-devrimci yüzlerini, egemen sınıflara hizmet eden politikalarını gizlemek için bu demagojik silaha dört elle sarılmıştır.

Oysa gerçekler gün gibi ortadadır ve bugün artık hiç bir kimse tarafından üstü örtülemeyecek kadar açıktır.

CHP hükümeti değil pancar üreticisi köylüyü 'sıkıntıdan kurtarmak' ve şeker sanayi işçilerinin ücretlerinde 'önemli artışlar sağlamak' tam tersine işçileri ve şeker pancarı üreten köylüleri açlığa ve sefalete itmiştir. CHP hükümeti, tarım girdilerindeki önemli fiyat artışlarına ve zorunlu tüketim maddelerinin fiyat artış oranlarının yükselmesine rağmen, şeker pancarı taban fiyatlarına geçen yıla oranla ancak 18 kuruş fazla bir fiyat vermiştir.

Ecevit sahte demagojilerle kimseyi uyutamayacak ve düzenin pisliklerini gizleyemeyecektir. Emekçi halk fiyat artışlarının gerçek temelinin bu sömürü ve soygun düzeninin bizzat kendisi olduğunu çok iyi bilmekte ve görmektedir.

TİCARET BAKANI AÇIKLADI:

Şeker ve petrole bu yıl zam yok!

"Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz"

Yukarıda gazete küpürü bundan üç ay kadar önce Ticaret Bakanı Teoman Köprülüler'in bir açıklamasını yansıtmaktadır. Bakan bu açıklamasında 'şekere ve petrole bu yıl zam yapılmayacağını' belirtmektedir.

Ama geçtiğimiz hafta Ticaret Bakanı'nın da üyesi olduğu Bakanlar Kurulu aldığı bir kararla şekere ve petrol ürünlerine zam yapmıştır. Ve bugün petrol ürünleri ve şeker piyasada ilan edilen yeni zamlı fiyatlarla satılmaktadır.

Başta CHP Genel Başkanı ve şimdiki Başbakan Bülent Ecevit olmak üzere bütün CHP reformistleri seçimler döneminde ve MC iktidarının işbaşında bulunduğu dönemde yapılan zamlara karşı çıkmışlar ve emekçi halka 'zamsız ve sömürüsüz bir Türkiye' vaat etmişlerdi.

O günden bu yana köprülerin altından epey sular aktı ve CHP reformistleri egemen sınıfların buhranına çare bulmak üzere iktidara geldiler.

Dün seçim meydanlarında 'halkçı' ve 'anti-emperyalist' nutuklar atanlar, bugün egemen sınıfların ve IMF gibi emperyalist mali kurumların direktifiyle yaşamı pahalandırmakta, emekçi kitlelerin sırtına her gün yeni bir yük bindirmektedirler.

Ve bu politikanın adı da 'halkçı' ve 'anti-emperyalist' bir politika olmaktadır.

"Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz" sözü tam da CHP reformistleri için söylenmiş. Onların sözlerini bir kenara koyarak, yaptıkları işe bakarsak halkın değil, egemen sınıfların ve emperyalistlerin çıkarlarına hizmet ettiklerini açıkça görebiliriz. CHP reformistlerinin seçim meydanlarında attıkları nutuklar ve gazete manşetlerine çıkan sözleri ise, bu karşı-devrimci yüzlerini gizlemeye yarayan birer tül perdedir.

Ama bu tül perde giderek düşmektedir ve yarın tamamen düşmüş olacaktır.

Demirel ve Türkeş'in faşist demagojisi gerçeklerin üstünü örtemez

Ecevit hükümetinin yeni zam kararlarını açıklamasının hemen arkasından kendilerine 'muhalefet lideri' diyen Demirel, Türkeş ve Erbakan demeç vermek için ve basın toplantısı yapmak için sıraya girdiler.

Faşist Demirel, zamların açıklanmasından sonra yaptığı basın toplantısında 'zamların fakir-fukaraya karşı bir saldırı' olduğunu söylemiştir. Yüzlerce devrimci ve ilericinin katili faşist Türkeş ve etrafındaki diğer katil çetesi de 'yeni zamlarla hayatın iki misli pahalanacağından' ve 'yaşamanın mucize haline geldiğinden' bahsetmektedirler.

Yani şimdi Demirel ve Türkeş gibi faşistler, zamların karşısında 'fakir-fukara' savunucusu kesildiler. Eli kanlı halk düşmanları şimdi halktan yana gözükmektedirler.

Bir halk deyişi vardır: "Tenceri dibin kara, seninki benden kara". Emekçi halk, Demirel ve Türkeşlerin iktidarda bulunduğu dönemleri de yaşamıştır. Onlar da iktidarda bulundukları süre içinde zam üstüne zam yapmışlar, halkı açlığa ve sefalete mahkum etmişlerdir. Birinci ve ikinci MC dönemleri ve ondan önce de AP hükümeti dönemleri zam ve zulüm tedbirleriyle doludur. Bugün egemen sınıfların ve emperyalistlerin el altındaki güçleri olarak bir 'köşede' bekletilen Demireller ve Türkeşlerin siyasi hayatı halka karşı zam ve zulüm uygulamaları ile şekillenmiştir. Halka karşı olmak onların temel ve tek görevleridir. Bu bakımdan Ecevit ile onlar arasında bir farklılık yoktur. Ama Ecevit, bu görevi 'halkçı' bir maske altında yürütmektedir.

Bugün onların CHP hükümetinin aldığı yeni zam kararlarına karşı çıkmalarının temelinde, zamlara karşı beliren tepkiyi kendi kanallarına akıtmak yatmaktadır. Onlar, CHP reformizminin etkinliğinden kopan kitleleri ve kitle potansiyelini kendi karanlık emellerine alet etmeye, kitle tabanı kazanmaya çalışmakta ve kitlelerin yükselen mücadele azmini kırmaya çalışmaktadırlar.

Faşistlerin zamlar karşısındaki tavrı, Demirellerin ve Türkeşlerin ağzından değil, Tercüman vb. gibi gazetelerin sayfalarından dökülmektedir. Nazlı Ilıcak ve Güneri Cıvaoğlu gibi Demirelci, Türkeşçi yazarlar, zamları olumlu bulduklarını, fakat bu zamların yapılması için geç kalındığını ve kapsamının dar tutulduğunu söylemektedirler. Ecevit'i de sadece bu noktadan eleştirmektedirler. Ve eğer Demirel ve Türkeş iktidarda olsaydı bu gecikmenin olmayacağını da ima etmektedirler.

Demirellerin, Türkeşlerin gerçek görüşü de budur. Onlar da egemen sınıflara ve emperyalistlere uşaklıklarını böylece yeniden belirtmektedirler.

Basın toplantılarında söyledikleri sözler ise sadece boş birer demagojidir.

Ve emekçi halk bu demagojilere kanmamıştır, kanmayacaktır.

Alacalı inşaat işçileri

Bizler memleketimizi terk ederek İstanbul'da inşaat işçiliği yapan, az gelirli ya da az topraklı köylüleriz. Yılın 8-9 ayını inşaatlarda geçiririz. Ve bu süre içinde emeğimizin karşılığını alamadan döneriz köyümüze. Emeğimizin karşılığını alamamızın sebebi işçi düşmanı faşist Türk-İş ve revizyonist DİSK gibi sendikaların patrona yaranmak, onun köpekliğini yapmak için işçileri işverene satmasıdır. Böylece daha da yoksullaşan ve borçlanan bizler iki-üç ayımızı geçirmek için köyümüze dönüyoruz ve oradan da aynı şeylerin değişik görüntüsü ile karşılaşıyoruz.

Köyümüz Muhtarı Muharrem Senöz köye afiş yapıştırıyor gerekçesi ile 15 kişiyi mahkemeye vermiştir. Yedi yaşındaki çocuklara komünizm öğretiyorlar diye bizleri de mahkemeye verdiği gibi bu 15 kişiyi köyden sürdüreceğini söylemektedir. Ancak biz gürültülere pabuç bırakmadık. Köylü Dayanışma Derneği kurduk. Muhtar ve birkaç gericinin yüzünü iyice açığa çıkarttık. Ancak bu gericiler, bu çalışmalarla ilgilenenlere zulüm etmekte ve ihbarcılık etmektedirler. Sınıf mücadelesinin yükseldiği günümüzde tüm zorbaların bu çabaları boşunadır.

İşçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin iktidarı kurulmadan hiç bir hakkımız elimize tam geçmeyecektir. İnşaatlardaki haklarımızı, köydeki taban fiyatlarını almanın tek yolu UDHD'yi gerçekleştirmektir.

Kıbrıs'tan bir asker: "Taburumuz Kıbrıs köylülerine baskı yapıyor"

Ben Kıbrıs'da askerliğimi yapıyorum. Askerliğimi yaptığım tabur Rum ve Türk köylerine yakındır. Bu köylerin yolları taburumuzun bulunduğu arazinin içinden geçiyor. Rum olsun Türk olsun bütün köylüler bu yüzden çok tedirgin ve hatta korku içindedirler. Çünkü başta subaylar olmak üzere tabur gelip geçen köylüleri rahatsız etmekte onları yıldıracak tavırların içine girmekte, zulüm yapyapmaktadır. Bunları bizzat subaylar yaptıkları gibi erlerin de aynı tutumu takınmaları için onları kışkırtmakta hatta bu yönde emirler vermektedirler.

Taburumuzun Komutanı Binbaşı Aslan Ünlü bu amaçla taburun girişine bir nizamiye kurdu ve bizi bu yoldan geçen Rum olsun, Türk olsun bütün köylülerin üzerinin aranmasını emretti. Emir üzerine köylü bacıların dahi üstleri aranıyor. Kumandanların kışkırtması üzerine kadınlara kızlara laf atılıyor, köylülere küfür ediliyor. Bu davranışlar üzerine köylüler yollarını değiştirdiler. Arabayla başka yerlerden gitmek zorunda kaldılar.

Bütün bunların dışında yine kışkırtmalar sonucu taburun askeri köylülerin çarşısına gidip en kıymetli mallara parasız pulsuz elkoyuyor, onların arabasına binip beş kuruş para vermeden seyahat ediyor. Köylüler birşey söyledi mi de onları işkence ile tehdit ediyorlar.

Rum ve Türk milliyetlerinden Kıbrıs halkı Türk ordusunu adada hiç bir şekilde istememektedir.

Türkiye'den de Genç Komünistler Birliğinin (GKB) katıldığı

2. Uluslararası Gençlik Toplantısı Portekiz'de yapıldı

FERREL - PORTUGAL
5-15 AGOSTO 78

Portekiz'in Farrel Köyünde 5-15 Ağustos tarihleri arasında II. Uluslararası Gençlik Toplantısı yapıldı. Toplantıya dünyanın çeşitli ülkelerinden iki bini aşkın genç katıldı. Brezilya, Ekvator, Kolombiya, Peru, Afganistan, İspanya, Fransa, Almanya, Yunanistan, Arjantin, İtalya, Kanada, İran, Angola, Tunus, Fretilin, Portekiz, Şili gibi ülkelerden Marksist-Leninist partilerin komünist gençlik örgütleri ve çeşitli anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütleri bu toplantıda temsil edildi. Ayrıca Arnavutluk Emekçi Gençlik Örgütü'nden de bir heyet toplantıda yer aldı.

Avrupa'daki çeşitli Marksist-Leninist yayın organlarının bildirdiğine göre toplantıda Türkiye'yi de Türkiye Genç Komünistler Birliği (GKB) temsil etti. Türkiye Genç Komünistler Birliği, toplantıya çeşitli Marksist-Leninist gençlik örgütlerinin çağrılısı olarak katıldı.

Komünist ve ilerici gençliğin bu uluslararası toplantısında değişik kültürel ve sportif faaliyetler yapıldı. Çeşitli ülkelerden gelen gençler, kendi ülkelerinin halk danslarını ve şarkılarını tanıttılar. Gençler, uluslararası devrimci marşları ortaklaşa hep bir ağızdan haykırdılar. On gün süren toplantı boyunca, çeşitli ülkelerdeki gençlik mücadeleleri anlatıldı. Gençler kendi ülkelerindeki mücadele deneylerini birbirlerine aktardılar. Ayrıca sömürü, baskı ve zulme karşı bütün dünyada mücadele eden gençliğin, emperyalizme ve faşizme karşı savaşının taktikleri tartışıldı.

Uluslararası 2. Gençlik Toplantısı 7 Ağustos tarihinde bir açık hava toplantısı ile başladı. Toplantı, Portekiz Komünist Gençlik Birliği'nden bir yoldaşın konuşmasıyla açıldı. Daha sonra Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği temsilcisi söz aldı. Brezilya Komünist Partisi'nden bir yoldaşın yaptığı konuşmadan sonra toplantı İranlı gençlerin folklor oyunlarıyla sürdü.

İkinci gün seçilen Yürütme Komitesine Türkiye Genç Komünistler Birliği de katıldı. Toplantının ikinci gününde tartışmaların konusu "Gençliğin Kapitalizme Karşı Mücadelesi" idi. Toplantının dördüncü günü "Sosyalist Arnavutluk'la Dayanışma Günü" olarak ilan edildi.

II. Uluslararası Gençlik Toplantısı, aldığı çeşitli kararların yanında Arnavutluk Emekçi Gençlik Örgütü Merkez Komitesine aşağıda özetini verdiğimiz mesajı gönderdi;

"Biz II. Uluslararası Halk Gençliği Toplantısına dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen genç kız ve erkekleri, sosyalist Arnavutluk'la dayanışmamızı ifade ediyoruz. Çin yönetiminin Arnavutluk'taki sosyalizmin inşaası ve savunulmasına karşı saldırmasını derin bir öfke ve nefretle mahkum ediyoruz... Biz II. Uluslararası Halk Gençliği Toplantısına gelen anti-faşist, anti-emperyalist gençler; emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelede dünya halklarının bu yeminli düşmanlarını ortadan kaldırıncaya kadar Arnavutluk gençliğinin ve bütün Arnavutluk halkının yanında mücadele edeceğiz".

Toplantının bundan sonraki günlerinde çeşitli kültürel programlar yer aldı. Değişik uluslardan devrimci gençlerin söyledikleri marşlar, halk türküleri, oynadıkları tiyatrolar, gençliğin kaynaşmasını sağladı.

İstanbul'dan bir mühendis:

"EMNİYET BELGESİ" UYGULAMASI KALKSIN

Yurtsever ve devrimci teknik elemanların işe alınmalarında ve devrimci öğrencilerin yaptıkları stajlarda çeşitli engellemelerin yanı sıra 'Emniyet Belgesi' adı verilen uygulama ile de baskılar ağırlaştırılmaktadır. 'Emniyet Belgesi', yurtsever ve devrimci kişileri yıldırmanın bir aracı olarak kullanılmakta ve tamamen MİT raporlarına dayanılarak işe alınmalar ve staj yapmak zorunda olan öğrencilerin stajları engellenmektedir.

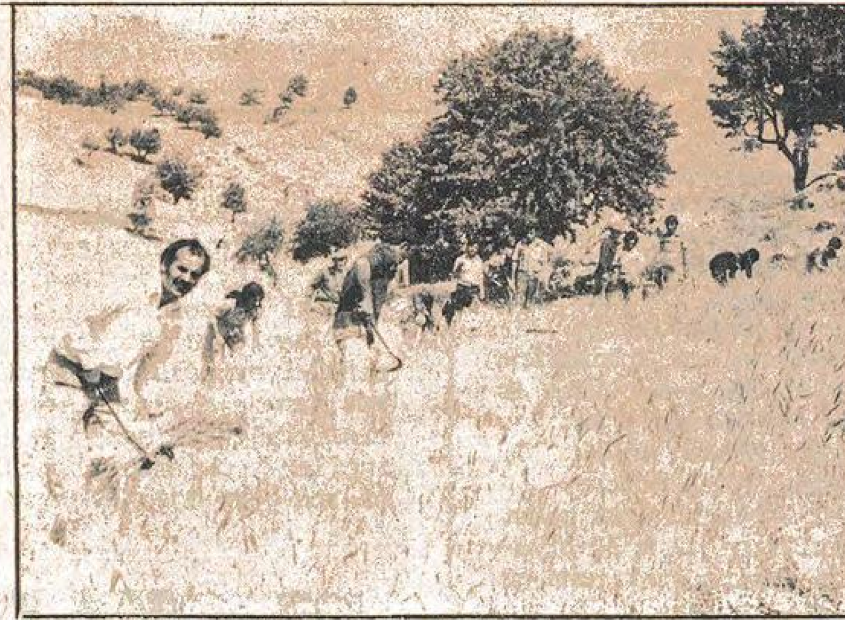
Faşist diktatörlüğün gazabına uğrayan şu veya bu nedenle adı herhangi basit bir olaya karışanlar bile bu kişiler engellenerek istenmektedir. Suçlu olsun veya olmasın MİT fişlenmeye geçenler için bu faşist uygulama titizlikle uygulanmaktadır. Halktan yana iktidar kuracağı va adiyle işbaşına gelen bugünkü CHP hükümeti ise bu uygulamaya dört elle sarılmıştır. Özellikle Denizcilik Bankası, Etibank, TKİ ve, gibi kuruluşlar bu uygulamaya son derece titizlikle sahip çıkıyorlar.

Son dönemlerde mühendis ve mimarlar açısından önemli kadro boşluğuyla karşı karşıya olan bazı kuruluşlar bu belgeyi getirmeyeni işe almamakta ve yurtsever devrimcileri kapı kapı sürdürmektedirler. Adı şu veya bu nedenle herhangi bir olaya karışan ve hiç bir suç unsuru bulunmadığı için serbest bırakılan birçok yurtsever, devrimci teknik eleman veya memur işe alınmamaktadır. MC döneminde bile bu kadar sadakatla uygulanmayan bu belgenin CHP'li reformistler tarafından titizlikle uygulanması onun hakim sınıflara vaat ettiği istikrarın ve faşist diktatörlüğün koruyuculuğu yönünden geldiği yeri göstermesi bakımından da oldukça ilginçtir. Bugün MİT tarafından solcu diye damga yiyenler, fişlenenler CHP'li genel müdürler ve personel daire başkanları tarafından işe alınmamaktadırlar.

Bu belge yasalara aykırıdır. Devlet memurları kanununa göre kimlerin memur olamayacağı açıkça bellidir. Oysa bugünkü 'Emniyet Belgesi' keyfi bir uygulamadır. Nitekim bazı kuruluşlarda bu uygulamaya uyulmaması 'Emniyet Belgesi'nin keyfiliğinin açık kanıtıdır.

CHP'li reformistler bu faşist uygulamaya titizlikle uyarlarken devlet memurları kanununu gerekçe olarak göstermektedirler. Bu sahtekarca bir davranıştır. Çünkü stajlarda da aynı uygulamaya başvurulmaktadır. Oysaki staj yapan öğrenciler devlet memuru kategorisine dahil değildirler. CHP'lilerin yönetiminde bulunduğu TKİ bu yıl bu belgeye en çok başvuran bir kuruluştur. Üniversitede kömür stajı yapmak zorunda olan öğrencilere MİT 'Emniyet Belgesi' vermemektedir. Üniversite ise kömür stajı istiyor. Böylece öğrenciler iki ateş arasında bırakılarak güç durumlara sokulmakta ve hatta yıl kaybına dahi uğramaktadırlar.

KÜRECİK GENÇLİĞİ KÖYLÜLERLE OMUZ OMUZA

Bizler kitlelerle bağ kurmak ve onları geliştirmek için mücadelemizin bir parçası olarak şöyle çalışmalar yürüttük. Biz Halkın Kurtuluşu taraftarı gençler olarak 30-40 kişi birleşerek, ekininin biçim zamanı gelen köylülerin tarlalarını biçtik. Aldığımız ücreti ise Halkın Kurtuluşu'na göndermeyi kararlaştırdık. Tarlalara topluca ekin biçmeye giderken köy girişi ve çıkışlarında sloganlar attık. Ekin biçerken marşlar ve devrimci türküler söyledik. Bizimle beraber 50-60 yaş civarında kadın ve erkeklerde geldiler. Ayrıca bu çalışmalarımız "Devrimciler kahvede tutuk atar, babaları ve kadınları tarlada çalışır." gibi gerici düşüncelerinde yıkılmasına yardımcı oldu. Bizim bu çalışmalardan elde ettiğimiz ve çıkardığımız dersler şunlardır:

1-Üretime doğrudan katılmak ve üretim içinde devrimcileşmeyi sağlamak. Üretimde kollektif çalışma ruhunu geliştirmek.

2-Kitlelerle kaynaşma ve daha yakından bağ kurmak.

3-Mücadelemizin esasının iktidar mücadelesi olduğunu, kitlelerin kendi tecrübeleri temelinde üretimin içinde kavratmak, günlük: dertleriyle ilgilenmek ve onların siyasi hedeflerinin ne olduğunu pratikte kavratmak.

4-Siyasetimizin kitlelere öncülük eden, yol gösteren canlı ruhunu hayatın her alanında uygulamak için çabamızı artırmak.

5-Devrimci mücadelede maddi olarak da kitlelere dayanmak ilkesini uygulamak ve bunu kitlelerle iç içe çalışarak sağlamak.

Ayrıca bu çalışmalarımızın bir parçası olarak Kürecik merkezine bir tuvalet yapılması için çaba harcadık ve yaptık.

Kürecik'te devrimci geleneğin kökleri eskiye dayanmasına rağmen kitlelerle örgütlü bağ azdır. Bugüne kadar "Kürecik'te herkes devrimcidir" anlayışıyla hareket edildiğinden faşist diktatörlüğe karşı mücadelede kitleleri örgütleme ihtiyacı hissedilmemiştir.

Tekirdağ Cezaevinden mahkumlar:

"BİZLER BU BOZUK DÜZENİN ÜRÜNLERİYİZ"

Reformist CHP hükümetinin vaadlerinin aksine İnfaz Yasası mahkumlar ve mahkum aileleri için bir uyutmacadan öteye gidememiştir. İnfaz Yasası elli bin mahkumdan ancak iki binine uygulanırken, geriye kalan kırksekiz bin mahkum cezaevlerinin baskı zulüm ve yolsuzluklarına terk edilmiştir. Mahkumlara tanınan sözde sosyal haklar ise kağıt üzerinde kalmıştır.

Tüm bu uyarlamaların mahkumlar için getirdiği ve artık çekilmez olan hükümlerin yanı sıra yeni İnfaz Yasasının bir yönetmeliği gereği mahkumlar, açık ve yarı-açık cezaevlerinde zorla çalışmaya zorunlu kılınıyorlar. Çalışmayanlar ise 6 gün uyarlamasının dışında bırakılmaktadırlar. Böylece senede 72 gün tutan önce salıverme süresi için mahkumlar işgüçlerini devlet ya da özel sektörlere satmak zorundadırlar. Böylece bizler dolaylı yoldan hücrelerde dahi sömürülmekte ve köleleştirilmekteyiz.

Tekirdağ Cezaevinde 200'e yakın mahkum bulunmaktadır ve bunların hepsi kırbaç zoruyla çalıştırılmaktadır. Çalışmaların karşılığında ise bir kuruş bile ödenmemekte ve böylece "cezaevlerinde çalışanlara asgari ücret ödenecek" diyen sayın Adalet Bakanı'nın sözlerinin bir yalan ve demagoji olduğu açığa çıkmaktadır. Bizler bozuk düzenin bir uzantısı olan maddi bunalım yüzünden cezaevlerine girdik ne yazık ki bir kez daha maddi bunalımın içine cezaevlerinde iteleniyoruz.

Cezaevlerinden çıktıktan sonra ise sabıkalıyız diye iş vermiyorlar ve bizler yeniden suç işlemeye zorlanıyoruz. Ama bizler anladık ki bu bize bozuk düzenin bir oyunudur ve bizler bundan böyle bireysel olarak suç işlemeyeceğiz, tüm ezilen ve sömürülenler için mücadele edeceğiz.

Buca Cezaevinin tutuklu ve mahkumlarının basın açıklaması

Buca Cezaevindeki tüm tutuklu ve mahkumlar, basına yaptıkları bir açıklamada 18-19 Ağustos akşamı meydana gelen olayların ve saldırının, faşist diktatörlüğün halkımıza yönelttiği saldırıların bir parçası olduğu belirtilmekte ve şöyle devam etmektedir:

"18-19 Ağustos akşamı meydana gelen olaylar sırasında jandarmanın, otomatik silahlarla yürüttüğü saldırı, mahkumların koğuşlarına çekildiği anda başlamıştır. Katliamın sorumlusu İl Jandarma Komutanı İbrahim Gürsel'dir. Yatışmakta olan olayı kışkırtıp, mahkumlar geri çekilirken katliam emri vermiştir. Verilen emirle birlikte üç yandan kısa aralıkla uzun süre mahkumların bulunduğu alan taranmış ve bu bilinçli saldırı sonucu biri devrimci olmak üzere iki kişi ölmüş, altı kişi de yaralanmıştır."

Katliamın sorumlularının, olayın ertesinde başta devrimciler olmak üzere tüm tutuklu ve mahkumlara saldırıda bulunduğunu belirten açıklamada devamla, katliamlarını haklı göstermeye ve sorumluluğu başkasının sırtına yıkmak isteyenlerin yalanları teşhir edilmekte ve bildiri şöyle son bulmaktadır:

"Devrimcilere yöneltilen bu saldırılar uzun süredir hükümet sözcülerinin 'cezaevlerindeki anarşinin kaynağı tutuklu militanlardır' yalanını haklı çıkarmak için yürütülen iğrenç kampanyanın bir devamıdır. Bizler cezaevindeki katliamın sorumlularının bulunup haklarında gerekli işlemin yapılmasını istiyoruz". Ayrıca bildiri, bu amaçla 27 Ağustos tarihinde tüm tutuklu ve mahkumların katıldığı 3 günlük bir açlık grevinin yapıldığını belirtmekte ve tüm devrimci ve demokratik kuruluşları bu saldırının içyüzünü açığa çıkarmaya ve protesto etmeye çağırmaktadır.

Dilekçe örneği

ANKARA ( ) ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ HAKİMLİĞİNE SUNULMAK ÜZERE

..... Nöbetçi Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimliğine;

Davacı :..............
Adres:.......

Vekili :.............
Adres:........

Davalı : TÖB-DER Genel Başkanlığı
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı No 14/1
Demirtepe/ANKARA

Talep Konusu: TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulunun 24.8.1978 günkü oturumunda hakkımda verilen haksız ve yasa dışı İHRAÇ KARARININ İPTAL EDİLMESİ TALEBİDİR.

AÇIKLAMALAR:

1- TÖB-DER yönetimi ile aramızda uzlaşmaz siyasi görüş ayrılıkları mevcuttur. Sırf devrimci fikirlere sahip olduğum için mezkür yönetim beni ve benim gibi düşünenleri yasal haklarımın hiç birini kullandırmadan ihraç etmiştir.

2- TÖB-DER bünyesindeki bir üyenin ihracına karar verilebilmesi için TÖB-DER Tüzüğünün 10. ve Disiplin Yönetmeliğinin 11. maddeleri gereğince Genel Kurulca savunmaları alınmaları gereklidir. Bu Tüzük ve Yönetmelik gereği yerine getirilmemiştir.

3- TÖB-DER Genel Başkanlığına ... Noterliğinin ... tarih ve .... sayısı ile Tüzük ve Yönetmelik'in ilgili maddeleri gereğince savunma hakkımın verilmesine ilişkin ihtarda bulunduk. Buna rağmen savunmam alınmadı. Yasal ve doğal hak olan savunma hakkı TÖB-DER yönetimince anti-demokratik bir biçimde kısıtlanarak (verilmeyerek) çağdışı olan ihraç kararı gerçekleştirildi.

Hukuki sebepler: Konu ile ilgili yasa ve tüzük hükümleri.

Deliller : TÖB-DER Tüzüğünün 10. ve Disiplin Yönetmeliğinin 11. maddesi, TÖB-DER Genel Başkanlığına hitaben çekilen ihtarname ile diğer tüm yasal deliller.

Sonuç : Açıklamış olduğum sebeplerden dolayı, hakkımda TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulunun 24 Ağustos tarihli oturumunda verilen HAKSIZ VE YASA DIŞI İHRAÇ KARARININ İPTAL EDİLEREK, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin de davalıya yükletilmesine karar verilmesini saygıyla talep ederim.
Tarih......

Davacı
....
İmza

TÖB-DER'den ihraç edilen öğretmenlere duyuru

TÖB-DER'den Genel Kurulda savunma olanağı verilmeden ihraç edilen devrimci öğretmenler ihraç kararlarının iptali için gecikmeden mahkemeye başvurmalıdır. TÖB-DER Tüzüğünün 11. ve Disiplin Yönetmenliğinin 10. maddelerinde ihraç edilen üyelere Genel Kurulda kendilerini savunma hakkı verilmektedir. Oysa:

4. Olağan Genel Kurulda alınan kesin ihraç kararları savunma hakkı verilmeden alınmıştır.

Bu haksız kararların iptali için kararın öğrenilmesi tarihinden itibaren bir ay içinde Asliye Hukuk Mahkemelerinde dava açılmalıdır.

İhraç kararları 24 Ağustos tarihinde kesinleştiği için 24 Eylül'den önce Ankara Asliye Mahkemesine gönderilmek üzere kendi Asliye Hukuk Mahkemelerine iptal davası için başvurulmalıdır.

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Adana

Baş.ta.sa.4'de

almak için toplandık. Vatanı düşünmeye gelince... Vatanı yönetenler, biz işçileri açlığa, işsizliğe, ve sefalete mahkum etmektedirler" diye ona cevap verdi.

Direniş sırasında Ali Kabaş verdiği sözde durmadı. İşçiler 11 günlük ikramiyeleri verildiği halde, 4 günlük ikramiyelerini hâlâ alamadılar.

İşveren ve sosyal-faşist Tüm Has-İş yönetimi, Adana Sıtma Savaş işçilerinin mücadele ruhunu söndüremeyecektir.

Şili halkının

Baş.ta.sa.1'de

dir. Amerikan emperyalistlerinin ve Şili reformistlerinin oyunlarını da açığa çıkarmaktadır.

Şili halkının yiğit direnişinin ve Şili Halk Cephesi'nin bu kampanyasının yanındayız. Zafer, mutlaka Şili halkının olacaktır.

İMF'nin

Baş.ta.sa.5'de

Çin Ticaret Heyeti de acaba halkımıza ne gibi "yardım"larda bulunacak?

Zamlar, emperyalist, sosyal-emperyalist sistemin ağırlaşan bunalımının yükünün halkımızın sırtına bindirilmesidir. Hiç bir emekçi, çoluk çocuğunun rızkından kesip emperyalistlere ve işbirlikçilerine daha fazla kâr sağlamaya razı değildir. Halk kitleleri ekmeğinin sömürücüler ve zalimler tarafından gittikçe kesilmesine izin vermeyecektir.

Çin'in savaş

Baş.ta.sa.2'de

Pekin'in sosyalist Arnavutluk'a savurduğu iftiralara kimse inanmıyor

Kavradığımız gerçekleri açıkça ve samimiyetle söylüyoruz. Bunlar halkımızın Yugoslavya halkları ile, Çin halkı ile ve diğer bütün halklarla dostluğunu asla bozmayacaktır. Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti, kendi düşüncelerini formüllerle örtmeden açıkça söylemekten korkmamıştır ve korkmamaktadır. Dost halklar bu düşünceyi biliyor ve ona değer veriyorlar.

Ama doğru ve ilkeli siyasetimizi savunduğumuz zaman, Pekin ya da Belgrad'dan kaynaklanan sesler yükseliyor. Bu seslere kulak verilirse, Arnavutluk bu tutumuyla Sovyet sosyal-emperyalizmine sözde yardım etmiş oluyormuş. Bu iftiralara hiç kimse inanmaz.Sosyalist Arnavutluk, siyaseti ve tavırlarıyla Sovyet sosyal-emperyalizminin ve Amerikan emperyalizminin ve aynı zamanda diğer emperyalizmlerin uzlaşmaz düşmanı olduğunu gösterdi ve her zaman gösterecektir. Tehlikelerin nereden geldiğini iyi bilen Arnavutluk halkı özgürlük, bağımsızlık, ve egemenliğini korumak için mücadele edecek ve iyi niyetli, barışsever komşularının savunmasına da katkıda bulunacaktır. Bu komşular ,sarsılmaz tutumlarımızı ve emperyalist devletlerden gelen tehlikeleri iyice kavramaktadırlar.

Pekin'den ve onun dostlarından yayılan ve sosyalist Arnavutluk'un Sovyetler Birliği'ne eğilim gösterdiği şeklindeki şayialar, proleter Arnavutluk devletinin siyaseti hakkında şüpheler yaratmak için ortaya atılmaktadır. Bütün dünya şunu bilmeli ve emin olmalıdır:Arnavutluk hiç bir emperyalist devlete elini uzatmaz ve Arnavutluk'un kara, deniz ve hava sınırları çiğnenemez.

Anayasa'sına uygun olarak, sosyalist Arnavutluk hiç bir yabancı devletten kredi kabul etmiyor ve asla kabul etmeyecektir. Ama, kapitalist-revizyonist dünyada somut pratiğin ortaya çıkardığı bir anlayışa bakılırsa büyük olsun küçük olsun hiç bir devlet dışardan kredi almak sızın yaşayamaz. Sosyalist Arnavutluk kendi örneği ile bu anlayışı yıkacaktır.

Arnavutluk'ta sosyalizm davası sürekli zaferler sağlıyor

Ülkemiz, karşılıklı yarar temeli üzerinde diğer devletlerle şimdiye kadar sürdürdüğü olağan ticari alışverişi geliştirmeye devam edecektir. Bu, Anayasamızın belirlediği ilkeleri asla çiğnemez. Fakat emperyalistler, kötü amaçlar peşinde koşarak , karşılıklı yarara dayanan ticaret ile kredi ve yardımların verilmesini birbirine karıştırıyorlar. Oysa bunlar bütünüyle farklı iki şeydir. Emperyalistler, bundan, Arnavutluk'un tecrit olduğu ve kendi gücüyle ilerleyemeyeceği sonucuna varıyorlar.Oysa bunun tam tersi olmaktadır ve olacaktır. Emek Partisi'nin önderliğinde Arnavutluk halkı, kendi güçlerine güvenmekte, geleceğine sarsılmaz güven beslemektedir ve uluslararası ilerici kamuoyunun destek ve dayanışmasına sahiptir. O, önüne çıkan engelleri cesaretle aşacak ve Arnavutluk'ta sosyalizm davasını sürekli ileri götürecektir.

Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti, süper devletlerin Balkanlardaki entrikalarına karşı ve burada kargaşalık ve çatışma kışkırtmalarına karşı gereken dönemlerde uyarıda bulundular. AEP'in 6. Kongresinde, Kasım 1971'de Enver Hoca yoldaş şunları söyledi: "Balkanlar hiç bir zaman kendiliğinden bir 'barut fıçısı' haline gelmediler.Her türlü patlayıcı maddeyi elinde tutan yabancılar geçmişte bu bölgeyi bu duruma getirdiler. Onların bugünkü isteği de aynıdır. Balkan halkları, yabancıların ellerindeki bombaların fitillerini kesmelidir. Balkanlarda barış ve güvenlik böylece sağlanabilir. Elbette halklarımızın dostlara ihtiyacı vardır. Ama onlar, özel bir halka ya da bütün halklarımızın birliğine zarar verecek biçimde yabancıların aracı,aleti olmamalıdır."

Enver Hoca yoldaşın bu sözleri, Balkan ve bütün dünya halklarıyla her zaman barış ve dostluk içinde yaşama istek ve kararlılığına sahip olan Arnavutluk Partisi, hükümeti ve halkının kararlı ve tutarlı tutumunu dile getirmektedir.

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Zamlar

Baş.ta.sa.5'de

halkçı pozlarını da hiç bırakmazlar. Hem fiyatları artırır, hem de "zamların, halkın yaşamını kötüleştirmemesine dikkat edeceğiz" derler. Bütün tüketim maddelerine zam yapar, sonra da "bu artışlar halka ancak % 2 oranında yük getirecektir" derler. Ama bütün bu yalanların amacı açıktır.Onlara bakılırsa, zamsız toplum olmaz. Fiyat artışları, doğaüstü bir gücün eseri gibi anlatılır. Halka düşen görev de, "ne yapalım kader" deyip zamları sineye çekmektir.Sömürücü sınıfların şakşakçısı reformistler,revizyonistler dünyada sanki zam olmayan yer yokmuş gibi kafa bulandırırlar. Oysa zammın kaynağı kapitalizmdir. Zammın olmadığı ve olmayacağı bir düzen vardır. Bu, sosyalizmdir.

İşte sosyalist Arnavutluk! Arnavutluk işçi sınıfı ve emekçi halkı, sosyalist düzende mutlu ve refah içinde yaşamaktadır. Arnavutluk'ta her hangi bir fiyat artışı yoktur. Tersine fiyatlar sürekli düşürülmektedir. Halk iktidarının kurulmasından bu yana, fiyatlar tam 14 kez indirilmiştir. 1975 yılında 1970 yılına göre işçilerin ve tüm halkın gerçek geliri % 14,5 artmıştır. Ayrıca halk dolaylı ve dolaysız hiç bir vergi ödememektedir. Çünkü Arnavutluk sosyalist bir ülkedir.

Fiyat artışlarının kökü yalnızca sosyalist düzende kazınabilir. Ancak kapitalist sömürü altında zamlar bir kader değildir. Emekçi halk kitleleri, egemen sınıfların daha fazla kâr etmesi için daha fazla aç kalmayı kabullenmezler. Nitekim 1976 yılında Polonya işçi sınıfı, grev ve direnişlerle revizyonistlere boyun eğdirdi. Geçen yıl Mısır'da emekçi kitleler ayaklandı ve temel tüketim maddelerine yapılan zam geri alındı. Bu yıl Peru'da işçi sınıfı, ağır zamlar karşısında direnişe geçti. Şimdi genel grev ve direniş dalgası bütün ülkeyi kaplamıştır.

Zam, kapitalist sömürü düzeninin bir ürünüdür. İşçi sınıfının önderliğinde emekçi kitleler, kapitalist sömürücülerin kendilerini daha aç, daha yoksul bırakmalarına izin vermiyorlar. İşsizlik, pahalılık gibi kapitalist canavarların boynunu kopartacak olan gene halk kitleleridir. Arnavutluk'ta olduğu gibi, sosyalist düzende ne zam, ne işsizlik kalacaktır. Ne kapitalist sömürücüler kalacak, ne de yardakçısı reformist ve revizyonistlerin borusu ötecektir.

Faşist katliamlar

Baş.ta.sa.1'de

çinin üzerine saldırarak komalık edinceye dek dövdüler.

31 Ağustos'ta İskenderun'a işçi getiren trenin imdat frenini çekerek treni durdurdular. Çeşitli il ve ilçelerden getirdikleri faşistler ve orada bulunan jandarmanın da yardımıyla trendeki işçilere saldırdılar. Faşistlerin silahlı sopalı ve taşlarla başlattıkları saldırılardan onlarca işçi yaralandı. Bu saldırıya karşı İDÇ'nin yiğit işçileri kararlılıkla direndiler. Olay yerine gelen bir bölük jandarma, faşistlere dokunmadığı halde on işçiyi karakola götürdü.

Ertesi gün, bütün işçiler fabrikanın çevresinde toplanarak faşist saldırıyı protesto ettiler. İşyerinde ve işçi trenlerinde can güvenliğinin sağlanmasını istediler.Olay yerine gelen İDÇ Genel Müdürü işçileri bayram şekeriyle kandırılacak çocuklar yerine koyarak "Böyle toplanıp bağırmaya gerek yok. Şimdi size bayram ikramiyelerinizi vereceğiz.İkramiyelerinizi alın; çoluğunuzla, çocuğunuzla bir güzel bayram yapın" deyince bütün işçiler yuh çektiler.Proleter devrimci işçiler, can güvenliğinin müdürler değil, işçilerin kendileri tarafından sağlanabileceğini, müdürün kayıtsızlığını belirttiler. Bunun üzerine müdür, işçilerden seçecekleri bir komiteyle sorunu görüşeceğini bildirdi.Sosyal-faşistlerden ve ortayolculardan bazı kişiler, kitlenin onayını almaya gerek duymadan,kendilerini komite ilan ederek müdüre gittiler. Bu, onların kitleyi hiçe saydıklarını, fırsatçılıklarını, hele sosyal-faşistler, faşistlere karşı verilen mücadeleden kaçtıkları halde, böyle zamanlarda kendilerini ön plana çıkarmaları ile gerçek yüzlerini işçilerin önünde bir kez daha sergilemelerini sağladı.

Aynı gün, işten çıkan işçiler trenle İskenderun'a gelirken faşistler yine imdat frenini çekerek treni durdurdular. Hemen ardından grup halinde saldırmaya başladılar. Daha önceden pusuya yatarak kendilerini gizleyen otomatik silahlı faşistler , trene gelişigüzel ateş açtılar. Yüzlerce yurtsever, devrimci, demokrat işçinin bulunduğu trende iki işçi faşistlerin açtığı ateşle katledildi. İstasyonda işçileri bekleyen yüzlerce işçi ailesi, işçiler ve devrimciler hep birlikte öldürülen Remzi Tat ve Metin Baldız adlı işçilerin cenazesini almak için sigorta hastanesine geldiler. Olayı işiten yüzlerce halk kitlesinin de gelmesiyle kabaran kitle, katillerin bulunması ve hesap sorulması talebiyle faşist diktatörlüğe karşı kin ve nefretlerini haykırıyor, oraya gelen askeri komando birliğinin ve polisin baskısına karşı göğüs geriyordu. Halkın gücünden korkan polis, onları dağıtamayınca, coplarla yaptıkları saldırıyı yetersiz bularak, halka ateş açtılar. Bir genci ağır yaraladılar. Pol-Der üyesi olan Haydar adındaki bir polisi de öldürdüler. O gün görevli olmayan bu polis, izinli olduğu halde, görevli gibi oraya getirildi ve Pol-Bir'li polis tarafından öldürüldü.

Olay günü cenazeler polis tarafından verilmediği için ertesi gün, sabah erken saatlerde binlerce işçi, genç, kadın ve çevreden gelen devrimciler hastanenin bahçesinde toplanarak, "Remziler, Metinler, Haydarlar Ölmez", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Katil Polis", "Haydar'ın Katili Pol-Bir", "İDÇ Faşistlere Mezar Olacak" sloganlarıyla,devrimci marşlar söyle diler.

Sosyal-faşist Maden-İş yönetimi işçi sınıfına olan düşmanlığını burada da gösterdi. Yüzbaşıyla akşamdan anlaşarak, cenaze töreninin yapılmayacağını, sadece Maden-İş' te toplantı yapılacağı şeklinde karar kılmış, cenazenin gizlice eve götürülmesini sağlamıştı. O, işçilerin faşistlere karşı verdiği mücadeleyi durdurmak için işçilere "Uslu durun, provokasyona gelmeyin, biz her şeyi konuşarak çözümleriz" diyerek, işçilere burjuvaziye karşı uşaklık ruhu aşılamakta reformistlerle yarışmaktadır. İşçilerin dirisine sahip çıkmazken onların ölüleri üzerinde söz sahibi olmak istemektedir. İşçiler buna izin vermediler. Cenazeyi almak için toplanan binlerce halk kitlesi, cenaze evine doğru yürüyüşe geçti. Yolda askerler yolu kesti. Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol, Halkın Birliği ittifakından oluşan birlik, sosyal-faşist Maden-İş yönetiminin planını gerçekleştirmesine engel oldu. Uzun süre cenazenin gelmesini bekleyen halk, 7-8 bin kişilik kitle halinde coşkun bir sel halinde Remzi'yi omuzunda taşıdı.

Bir avuç sosyal-faşist halk düşmanı yüzlerini gizleyebilmek için, cenaze törenine katılmaktan kaçınmadılar. Bu duruma, Devrimci Yol'un ortayolcu tavrının katkısı yol açtı.

Bu pratik bir kez daha kanıtladı ki, faşist Çelik-İş yönetimine karşı, sosyal-faşist Maden-İş 'i çalışma alanı olarak işçilere alternatif gösterip teori yaratmaya çalışan Halkın Birliği ve Devrimci Yol'un yanlış seçenekleri hayatın kendisi tarafından reddedilmektedir.

İDÇ'nin yiğit işçileri arkadaşlarının faşistlerce katlini unutmayacaktır. İDÇ işçilerinin kararlı mücadelesi yaşayacak, faşistler ve sosyal-faşistler İsdemir'de gelişen devrimci mücadeleyi engelleyemeyecektir.

İran halkı

Baş.ta.sa.1'de

caklarını bir daha belirtti. Efendi, sadık uşağına tekme atmıyor. Amerikan emperyalizmi, Şah'a açıkça yardım önerisi yaptı. Bu nedenle Aydınlık revizyonistlerinin "Şah yalnız kaldı" demeleri hesaplı bir yalandır. Nasıl yalnız olsun? Carter olmazsa Hua Guo-feng ne güne duruyor? Çin revizyonizminin basınında "Şah'ın Batı Asya'da bir kaya gibi dimdik durduğunu" belirten eski ve yeni övgülerden başka İran hakkında tek sözcük yok. İran halkının kararlı direnişi, tek cümleyle olsun, bu karşı-devrimin yeni sesinde taraftar bulamıyor. Doğaldır. "Üçüncü Dünya" ülkesi Çin'in dostu, İran halkı değil, İran Şah'ıdır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri de her yerde olduğu gibi bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar. Sovyet resmi basını başlangıçta ayaklananları "serseri" olarak niteledi. Şimdi ise İran sosyal-faşist partisi Tudeh,halkın direnişi arasına sızmaya çalışıyor. Amerikan emperyalizmine karşı,Moskova çarlarının borusunu öttürme hesapları yapıyor. Ancak Brejnevlerin Şah'a desteği değişmemiştir. İran'ın doğal gazının en büyük alıcısı gene Sovyetler Birliği'dir. İran halkını, Şah aracılığıyla sömüren emperya - listlerden birisi gene Sovyetler Birliği'dir.

Şah'a kalsa ne reformlar yapar, ne "demokrasi"ler kurar! Şah'a kalsa İran 20 yıl içinde dünyanın en büyük beşinci devleti olacak, hem de en "demokratik" ülkelerden birisi. Ancak İran halkı, böyle sahte "demokrasi"ve "kalkınma" ninnilerini dinlemez. Faşist Şah rejiminin temelleri çatırdıyor. Emekçi halk kitleleri, Şah'ı da, emperyalistleri de devirmeye, kovmaya kararlıdır. İran halkı, faşist rejimin mezarını derin kazıyor. Bu mezarda, emperyalistler, sosyal-emperyalistler,Şah'ın yakın dostu Çin revizyonistleri, hepsine hepsine yer olacaktır. İran halkı, faşist boyunduruğu mutlaka kıracaktır.

Arnavutluk Devrimi

Baş.ta.sa.3'de

evrenin ayırt edici belirtisi,devrimin esas ucunun esas itibariyle iç düşmanlara ve herşeyden önce feodallere, feodal rejime karşı yönelmesidir." (Stalin- Ulusal Sorun ve Sömürgeler Sorunu, Sol y, s, 173) (abç)

Kaldı ki, Mao Zedung da, emperyalizm ve feodalizmin ikisinin birden temel alınması gereken ve bunların birinin diğerine tabi kılınamayacağı durumu, bir üçüncü durumu açık olarak belirtmiştir:

"Bir devrimci iç savaş, bizzat, emperyalizmin ve onun uşaklarının, yerli gericilerin varlığını tehdit eden bir noktaya ulaştığında, emperyalizm genellikle hakimiyetini koruyabilmek için başka yöntemlere başvurur. Ya devrimci cepheyi içerden bölmeye çalışır, ya da yerli gericilere doğrudan doğruya yardım etmek üzere silahlı kuvvetlerini gönderir. Böyle bir durumda yabancı emperyalizm ve yerli gericilik açıkça bir kutupta, halk kitleleri de öteki kutupta yer alır ve böylece diğer çelişmelerin gelişmesini belirleyen ya da etkileyen baş çelişmeyi oluştururlar." (SE,C I, s, 389) (abç)

Bütün mesele, Aydınlık'a iltica eden eski şeflerin ilk ortaya çıktıklarında kendilerine ayrı bir grup oluşturmak amacıyla Aydınlık'ın milli bağımsızlık ve Halkın Kurtuluşu'nun halk demokrasisi merkezi görev anlayışının karşısına ortayolcu bir tavırla "ne o ne diğeri, ikisi birden" anlayışı ile çıkmaları ve bu anlayışı gruplarının diğerlerinden ayrılığının başlıca temeli haline getirmiş olmalarıdır. Yazar ve "DHY"nun yeni şefleri aynı grupçuluk ve bölücülük ruhuyla hareket ettikleri için eski şeflerinin yolunu izliyorlar. Gerçekten de onlar, bu meselede yanıldıklarını kabul ettikleri anda kendilerini HALKIN KURTULUŞU'ndan ayıran başka bir çit bulamayacaklardır. O halde nasıl olsa eski şeflerin ektiği ,zehirli tohumlar, HY taraftarlarının kafasını bulandırmıştır (kafası bulananlar arasında bir kısım DHY yöneticileri de vardır ve biz, bunların salt kötü niyetle değil, aynı zamanda Marksizm konusundaki kavrayış yetersizlikleri nedeniyle de böyle hareket ettiklerini, grupçuluk ve kariyerizmin bu faktörlerle desteklendiğini düşünüyoruz) ve yeniler de gitgide eskilerin bir kopyası (daha doğrusu karikatürü) haline geliyorlar.

(Devam edecek)

DİPNOTLAR:

1) Bu müdahale konusunda daha ayrıntılı bilgi için bkz "Halkın Yolu'nun Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi"

2) Hatta emperyalistlerle iç gericiler arasındaki ittifakın bir ülkede halk demokrasisi ve sosyalizmin zaferinden sonra daha da sağlamlaşacağını da söyleyebiliriz. Çünkü yenilen hakim sınıflar Lenin'in de belirttiği gibi, eski cennetlerine yeniden kavuşabilmek amacıyla daha da saldırgan ve azgın hale gelecekler ve iç ve dış gericilik,devrim karşısında birbiriyle daha fazla kaynaşacaktır. Tüm sosyalist ülkelerin devrimcilerinin deneyi bu söylediklerimizin açık bir doğrulanmasıdır.

3) Bilindiği gibi, temel çelişme kavramı, Marksist- literatürde uzlaşmaz çelişmeleri ifade etmek için kullanılmaktadır. Bu ekonomik planda, üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişme için olduğu gibi bundan kaynaklanan uzlaşmaz nitelikteki tüm siyasi çelişmeler için de geçerlidir.

Sedat

Baş.ta.sa.1'de

ğu söylendiği halde izine raslanmamıştır ve kendisinden hiç bir haber alınamamıştır.

Bunun üzerine Diyarbakır YDGD ve YDGF, çeşitli yerleri ve çeşitli kuruluşları durumdan haberdar ettikleri halde Sedat Kılıçoğlu'ndan bugüne kadar hâlâ bir haber alınamamıştır.

YDGF ve Diyarbakır YDGD,"Yönetim Kurulu üyemizin işkencede olduğundan ve hayatından endişe ediyoruz. Tüm yurtsever, demokrat, devrimci kişi ve kuruluşları faşist diktatörlüğe, onun işkence, katliam ve cinayetlerine karşı çıkmaya ve mücadeleye çağırıyoruz" demektedir.

Yeni bir zam

Baş.ta.sa.5'de

rını ton başına 220 liradan 530 liraya çıkarmıştır.

YENİ BİR ZAM FURYASI BAŞLAYACAK

Egemen sınıflar ve emperyalistler, uzun bir zamandan beri CHP reformistlerini başta petrol ürünleri ve diğer KİT ürünleri olmak üzere birçok tüketim maddelerine yeni zamlar yapması için sıkıştırıyorlardı. Bunun için de bütün gericiler uzun bir süreden beri devletin batmakta olduğu, Merkez Bankası'nın destekleme fonunun giderek bitmekte olduğu demagojisini yapıyorlardı. 'Devletin kurtulması'nın yolu olarak da tüketim maddelerine yeni zamlar yapılması gerektiğini belirtiyorlardı.

CHP hükümeti aldığı son zam kararları ile egemen sınıfların ve emperyalistlerin bu isteklerini de yerine getirdi, petrol ürünlerine ve şekere zam yaptı. Ama bu zamlar burada ve sadece bu ürünlerle sınırlı kalmayacak. Birinci olarak, petrol ürünlerine yapılan zam bütün tüketim maddelerine yansıyacak. Petrol ürünlerine zamla birlikte yeni bir zam furyası başlayacak. Bütün zorunlu tüketim maddelerinin fiyatları artacak. Egemen sınıflar ve onların sözcüleri köşe yazarları diğer KİT ürünlerine de zam yapılmasını, bunun için zaman yitirilmemesini söylüyorlar. Büyük patronlar şimdiden yeni zamlar elde edebilmek için hükümet merdivenlerini aşındırmaya başladılar bile. Büyük patronların birçoğu tüketim maddelerini daha pahalı bir fiyatla satmaya başladılar.

Geçen yıldan bu yana fiyatların genel düzeyi % 100'e varmıştı.CHP hükümetinin aldığı yeni zam kararı ile bu fiyat artışları oranı giderek daha da yükselecektir. Ve fiyat artışları sürekli artarak devam edecektir.

Bu ise egemen sınıfların ve emperyalistlerin CHP hükümeti eliyle halkın sırtına bindirdikleri yükleri daha da ağırlaştıracaktır. Emekçi sınıfların yaşam koşulları biraz daha düşecektir.

Büyük patronların kârlarına ise yeni kârlar katılacaktır.

Kelkit

Baş.ta.sa.1'de

öğretim Müdürü Lütfü Tuğlu gibilerinin elinden yurtsever belediye işçileri işten atılmış, öğretmenler sürgün edilmiş,devrimcilerin evleri ateşe verilmiş, halkın yükselen sesi zor yoluyla bastırılmaya çalışılmıştır. Ancak sistemli olarak saldırılara göğüs geren ve halkın birliğini sağlayan Kelkitli devrimcilerin önderliğinde faşist saldırganlara gereken ders verilmiş, MHP İlçe Örgütünün, Ülkücü Memurlar Derneği'nin Ülkü Ocakları'nın tabelalarını koltuklarının altına alan halk düşmanları çareyi kaçmakta bulmuştur.

Daha sonraları ise CHP reformizminin halk üzerindeki olumsuz etkisinden faydalanan faşistler, polisle de işbirliği yaparak bir kahvede üslenmişlerdir. Erzincan ve Elazığ'dan gelen kiralık katillerle takviye olan faşistler, bir Malatya olayı yaratabilmek için var güçleriyle yalan ve demagojiye başvurmuşlardır.Elazığ ve Erzincan'dan gelen kiralık katiller çevre halkı tarafından emniyet görevlilerine haber verilmesine rağmen,katiller ellerini kollarını sallayarak dolaştığının yanı sıra, katillerin yerini haberdar eden iki görgü tanığı "anarşik olaylara katılıyor" gerekçesi ile mahkemeye verilmişti.

Bundan sonra Rubil Gökdemir, Necmettin Karaman, Tayfur Karaman, Sami Güner, Yüksel Güner, Sami İnci gibi faşist katillerin başını çektiği halk düşmanları, saldırılarını sistemli olarak geliştirmeye başlamışlardı.

25 Ağustos günü uzun menzilli ve susturuculu silahlarla TÖB-DER binası kurşun yağmuruna tutuldu. Saldırganlar tespit edildiği halde aranmadı.

26 Ağustos günü faşist elebaşıların yerini bildiren bir görgü tanığı sokak ortasında öldüresiye dövüldü. Saldırganlar yine tespit edilmişti ama, faşist emniyet görevlileri yine göz yumuyorlardı.

28 Ağustos günü ise genellikle devrimcilerin bulunduğu Cumhuriyet Mahallesi bombalı bir saldırıya uğradı. Camiye yuvalanan katiller halkın üzerine fitili ateşlenmiş bombalar yağdırdılar, otomatik silahlarla ateş açtılar. Bu arada faşistlerin açtığı ateş sonucu bir polis yaralandı; ancak polis şikayetçi bile olmadı. Bu arada patlayan bombalardan iki arkadaş yaralandı, ev ve arabalar hasar gördü.

Tüm bu saldırılar yöre halkını yıldırmadı, halktan kişilerin büyük bir desteğinin sağlandığı, kadınların aktif olarak katıldığı karşı bir saldırı ile faşistler şehir dışına atıldı. olaylar sonrasında faşistlere karşı mücadele etmeyip, teslimiyet türküleri vaaz eden CHP reformistleri ve Aydınlık-TİKP revizyonistleri, devrimciler tarafından teşhir edildi.

Askeri tatbikat

Baş.ta.sa.1'de

gelişmiş imha silahları katliamların amaçlarına uygun olarak denendi. 5 dakika içinde binlerce kişiyi imha etmenin gösterileri yapıldı.

Bütün burjuva gazeteler, bu tatbikatları gözleri dönmüşçesine ballandıra ballandıra anlatarak, büyük ve renkli resimlerle verdiler. Gazete haberlerine göre intikamcı generaller, Kürt halkının geleneksel kıyafetlerine büründürülmüş ve Kürt köylüsü yerine geçen askerlerin,fantomlarla bombalanmasını; napalmlerle yanmasını; kasaturalarla gırtlaklarının kesilmesini temsil eden savaş oyunlarını şehvetten gözü dönmüş, zevkten kendilerinden geçmiş bir şekilde izlediler. Bütün bu iğrenç oyunu, oraya zorla getirttikleri yoksul Kürt köylülerine de seyrettirdiler. Böylece Kürt halkına geçmişi hatırlatmayı, yeni bir gözdağı vermenin fırsatını yarattıklarını zannetmektedirler.

Bu tatbikatları düzenleyenler o kadar pervasızca hareket ettiler,hedeflerini o kadar açıkça sergilediler ki, Kürt köylülerini temsil eden askerlere Kürtçe "ah yandım, ah öldüm" diyerek haykırttılar. Küçük bir Kürt çocuğunu ve kadınını Türk askerlerinin önünde diz çöktürüp yalvarttılar.

Yapılan askeri harekatla Kürt halkını katletmenin provaları yapılır ve gözdağı verilirken, bu halka karşı duyulan kinlerini de kustular.

Bu tatbikat hangi dönemde yapılmaktadır? Sözde insan haklarına saygılı olduğunu iddia eden, Doğu halkının ezilmişliğinden bahseden CHP şimdi iktidardadır. Hükümetin İçişleri Bakanı ise generalleriyle birlikte tatbikatların başında.

Ancak intikamcı generallerin çığlıkları, bu çığlıklara katılan CHP'nin çığırtkanlıkları onların boğazına tıkılacaktır.Geçmişi tekrarlamaya heveslenenler gün geldiğinde yanıldıklarını anlayacaklar; Dersim'i, Koçgiri'yi, Ağrı'yı bir kez daha yaşatmak isteyenler tüm milliyetlerden Türkiye halkından gerekli cevabı alacaklardır.

İGD ve

Baş.ta.sa.1'de

her sözlerinin arkasından gözüktü. Onlar da -tıpkı 1920'lerin mandacıları gibi Türkiye'nin ayakta durabilmesinin ancak Amerikan emperyalizmine, Ortak Pazar'a dayanmakla mümkün olabileceğinin hayallerini yaymaktalar.1920'lerin Vilson hayranlarının yerini şimdi Carter'in demokrasi yanlısı olduğu masallarını söyleyen TİKP'liler almıştır.

Bugünkü İGD'nin, TİKP'nin şarlatanları geçmişin İngilizci, Almancı, Amerikancı ajanların, emperyalistlerin bekçiliğini yapan İttihatçılarla, İtilafçıların takipçileridir. Teslimiyetçilik, "mandacılık", bir emperyalizme dayanma, ona uşaklık yapma ruhu, bunların yüreklerine, beyinlerine yerleşmiştir. Ama hevesleri kursaklarında kalacaktır. Çünkü özgürlüğüne düşkün Türkiye halkı, ulusal çıkarların gerçek savunucusu, Türkiye proletarya hareketi ülkemizin ulusal düşmanlarıyla birlikte bu ulusal ihanet çetelerine de gereken cevabı verecektir.

Erzincan'da

TİKP revizyonistlerinin tertibi

Adana olayları üzerine Erzincan YDGD üyelerinin sürdürdüğü teşhir çalışmalarının önüne geçmek isteyen TİKP üyeleri Erzincan'da çeşitli tertiplere başvurdular. Erzincan YDGD'yi kapattırmak isteyen TİKP'liler bu dernekte olay çıkarmak için 20 kişilik bir grupla geldiler. Ancak bu oyunları tutmayınca bu kez devrimci gençleri tahrik etmek için şehrin çeşitli yerlerinde "şu ajandır, bu MİT üyesidir" diye propaganda yaptılar.

Erzincan YDGD üyelerinin şehrin çeşitli yerlerine yazdıkları Adana olayları ile ilgili yazıları da silmek isteyen TİKP çetesi bu işi tek başlarına yapamayınca bir grup devrimciyi polise ihbar ettiler. Daha sonra da polisle beraber dolaşarak şehrin çeşitli yerlerindeki yazıları silmeye çalıştılar.

Bütün bunlarla yetinmeyen Aydınlık revizyonistleri devrimcilerin üzerlerine ateş açarak provokasyonlarını sürdürdüler. Ama Erzincan halkı TİKP çetesini lanetlemektedir. TİKP üyeleri tecrit olmuş durumdadırlar. Bir süre önce Erzincan'ın Cumhuriyet mahallesinde de halk bu çeteyi mahalleden kovalamıştır.

TİKP çetesinin mücadele silahları, polisle işbirliği ve cinayet kararları

TİKP çetesi bir süreden beri önüne çıkan her türlü engeli yıkabilmek için yeni ve kendince etkin mücadele metotlarını uygulamaya başlamış bulunuyor. Bunlardan biri önlerine barikatlar diken her devrimcinin fiziken ortadan kaldırılmasıdır. Son bir ayda üç devrimciyi katlederek bu yönde önemli adımlar atmış bulunuyorlar. Bunun sistemli ve planlı bir saldırının sonuçları olduğu her halinden bellidir. Adana'da Oktay ve Faysal katledilmeden birkaç dakika önce katiller gürûhu Meydan mahallesine "öldürmeye geldiklerini" bildiriyorlar. Tunceli'de Yusuf Dal, bugünlerde faşistlerin sık sık başvurduğu bir metotla, pusuda katlediliyor. Cinayet bir önceki gibi, hatta daha planlı ve sinsicedir.

Bu gelişmelerin sistemli bir saldırının parçaları olduğunu gösteren başka kanıtlar da vardır. Ülkenin çeşitli yerlerinde TİKP üyeleri ihanet yolunda önlerine çıkan her engeli ortadan kaldırmak için bir parti kararı olduğunu, bu kararın içinde polisle çalışmak ve devrimcileri katletmenin de bulunduğunu gerine gerine söylemektedirler. Aydınlık gazetesinin bu yöndeki kışkırtmaları da parti kararının varlığını doğrulamaktadır. Öldürülen devrimcilerin bulundukları bölgelerde halkın ve gençliğin önderleri olması da bu saldırıların planlı olduğunu, belli ve merkezi kararlara dayandığını ispatlamaktadır.

TİKP revizyonistlerinin siyasi hasımlarını fiziken yok etme anlayışları yeni de değildir. 12 Mart'ta mahkemelerde açıklanan deliller TİKP şeflerinin İbrahim Kaypakkaya'nın öldürülerek ortadan kaldırılmasına dair almış oldukları kararları hiç bir şüpheye yer vermeyecek kadar açıkça göstermiştir. Şefler tekkenin çatırdayan duvarlarını ayakta tutabilmek için bu tekkenin yıkılmasına önderlik eden Kaypakkaya hakkında ölüm fermanları çıkartmış, ideolojik olarak yıkamadıkları düşünceleri, o düşünce sahibini ortadan kaldırmak için İttihatçılara taş çıkartan komplolar düzenlemişlerdir.

Hele 12 Mart'ın meşhur "Sandık Cinayeti - nin" faillerinin de PDA soyundan türediği de düşünülürse TİKP çetesinin bu metoda hiç de yabancı olmadığı daha açık anlaşılır.

Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin şimdilik daha sık kullandıkları ve artık siyasi mücadelelerinde doğal bir yöntem olarak geliştirdikleri ikinci metotları polisle ortak çalışma, ihbarcılık ve devlet güçlerinin eliyle siyasi hasımlarını bertaraf etmektir. Aydınlık gazetesi ülkenin çeşitli bölgelerinden devrimcilerin isimlerini yayınlamak için günlük bir sütun açmış bulunuyor. Her gün bu sütunlarda özellikle yeni revizyonizmin önüne barikatlar diken proleter devrimcilerin isimleri yer almakta, polise yol gösterilmekte, MİT'in kayıt dosyalarına malzeme sağlanmaktadır. İhbar edilenler yalnızca proleter devrimciler de değildir. Karanlık siyasi hedefleri için her yolu meşru sayan bu gözü dönmüşler, önlerine çıkan her yurtseveri, devrimciyi polisin arşiv memurlarına havale etmektedirler. Özellikle Devrimci Yol taraftarları ve DEV-GENÇ li gençler de bu ihbarlardan sık sık nasiplerine düşeni almaktadır.

Muhbirlik artık Aydınlık'ın sütunlarını da aşmıştır. Çeşitli şehirlerde TİKP çetesinin üyeleri devrimcileri bizzat polise ve valiliklere verdikleri dilekçelerle, sözlü ihbarlarla, hatta polisin önüne düşüp devrimci avına çıkmakla bir üst düzeyde bu işi sürdürmektedirler. Cemaat mahalli polisle, valiyle veya savcıyla işbirliği yapmaktadır. Ya imamlar? Onlar da devrimci avını sürdürmek, yollarının üzerine çıkan her engeli yıkmak için hükümete, İçişleri Bakanına, Emniyet Genel Müdürüne işbirliği önermektedir. Tunceli olayları üzerine basın toplantısı yapan bir TİKP şefi bu işbirliği isteğini hiç bir şüpheye yer vermeyecek kadar açıklıkla dile getirmiştir. Çetenin şeflerinden biri basın toplantısında şunları söylüyor "Biz gericiliğe hizmet etmek istiyoruz, ama halk bizi Tunceli'de barındırmıyor, halka da bunları devrimciler öğretmektedir. Hükümet hemen tedbir alsın, ilk önce halkı bir dizginlesin, sonra da size isimlerini bildirdiğimiz devrimcileri ya ortadan kaldırın ya da tutuklayın. Zaten bunları size daha önce de söyledik."

Bütün bu yöntemler sahte TKP'nin araçlarıyla o kadar benziyor ki, Bilindiği gibi T"K"P'de siyasi hasımlarını devlet güçlerinin elleriyle ortadan kaldırmak için sık sık ihbar listelerini "Bizim Radyo" denen "Sahibinin Sesinden" açıklar, daha olmazsa çeşitli ajanlar vasıtasıyla yazılı ihbarlara başvurur.

TİKP'nin niteliği T"K"P'nin işlevine yaklaştıkça, hedefleri T"K"P'nin siyasi hedeflerine benzedikçe kullandığı siyasi araçlarda birbirine uyumlu hale gelmektedir. TİKP çetesinin kirli silahları karanlık emellerini ortaya sermektedir. Ama bu silahlar her geçen gün daha da şiddetle geri tepiyor. Onlar bu araçları kullandıkça karanlık yüzleri biraz daha açığa çıkmaktadır. TİKP çetesinin çöküşü yakındır.

Tarsus'ta

TİKP'liler polisle el ele devrimci avında

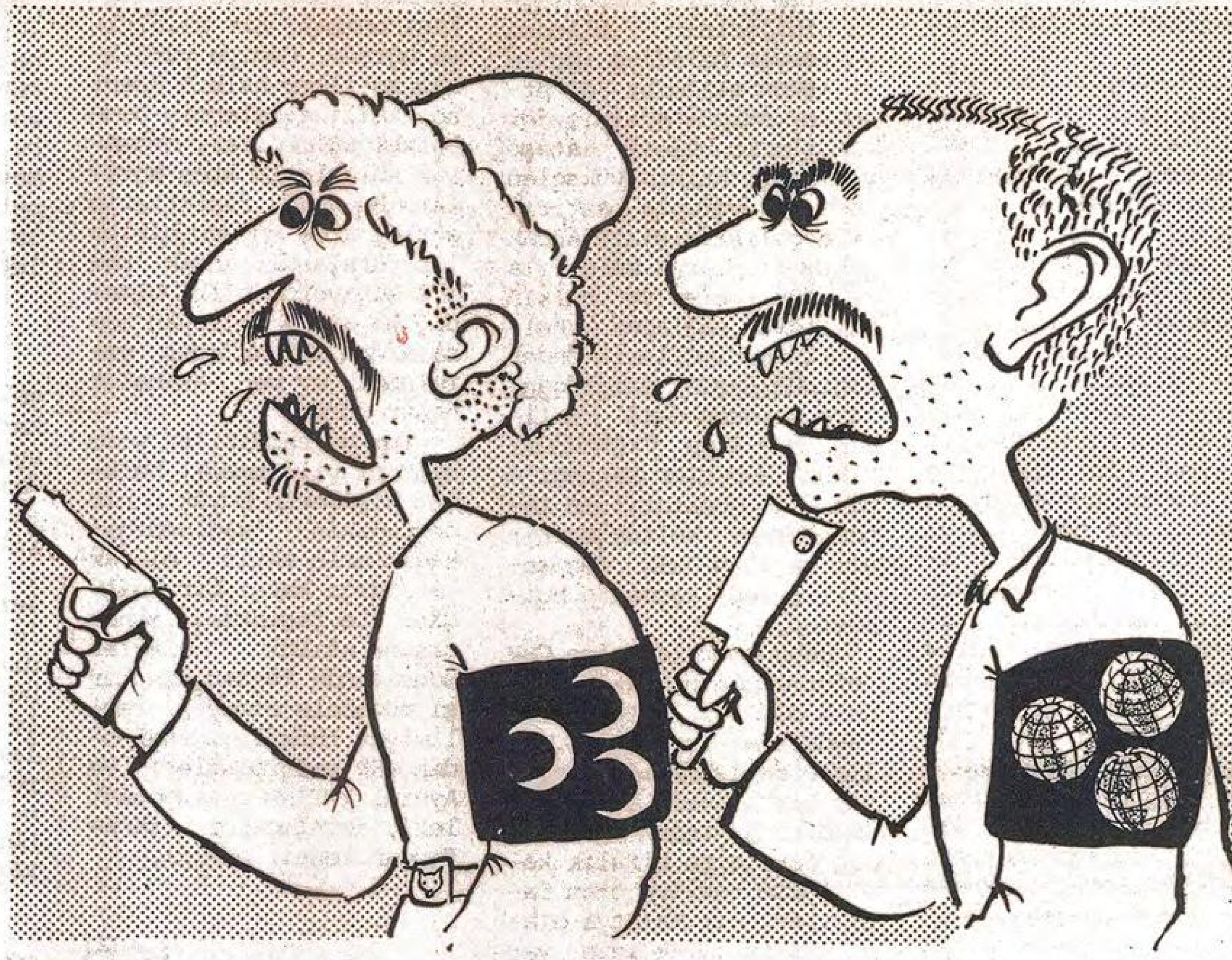
Aydınlık-TİKP çetesinden bir grup Tarsus'un Kefeli köyünde Adana olayları ile ilgili afişleri yapıştıran devrimcilere saldırarak afişleri yırtmek istemişlerdir. Halkın sert bir şekilde bu saldırıyı lanetlediğini gören TİKP üyeleri afişlerin duvarlarını kirlettiğini ileri sürmüşlerdir. Ancak TİKP çetesinin saldırısı sonucu tüm Kefeli köylü halkı Aydınlık- TİKP revizyonistlerini köyde tecrit etmiş ve onları köy kahvesine dahi sokmamıştır.

Bu olaylar sonunda TİKP'li hainler devrimcileri polise ihbar etmişler ve polisle birlikte yakalatmaya çalışmışlardır. İhbar olayı köy halkının TİKP çetecilerinin gerçek yüzünü daha da açık bir biçimde görmesine hizmet etmiştir. Şu anda köyden hiç bir kimse onlarla konuşmamaktadır.

Bu olaylardan 5-6 gün sonra Tarsus YDGD üyeleri parkta dolaşırlarken sudan sebeplerle devrimcileri tahrik eden TİKP üyeleri bir süre sonra da devrimcilere saldırmışlardır. Ancak devrimci gençlerden gerekli cevabı alan çetenin üyeleri olayı polise iletmişlerdir. Önde TİKP üyeleri arkada polis olmak üzere şehrin içinde devrimci avı düzenleyen bu revizyonistler daha sonra Tarsus YDGD'yi polislerle birlikte basmışlar ve iki devrimci genç şubeye götürülmüştür.

Aydınlık - TİKP saflarını terkeden üç devrimcinin özeleştiri ve açıklamaları

GENÇLİK EKİNDE

İKİ BİN EMEKÇİ, YUSUF YOLDAŞI BİR DAHA ANDI

8 Eylül günü TİKP-Aydınlık çetesi tarafından katledilen Yusuf Dal yoldaşın mezarı başında 10 Eylül günü yeni bir tören daha yapıldı. Bu tören, bağrına bastığı evlatları için bir hafta sonra bir daha mezar başında toplanan bölge halkının geleneklerine uygun olarak yapıldı.

Bir hafta boyunca mezar başında ve yüksek tepelerde devrim ateşleri yakıldı. Marşlar söylendi. Karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ne ve TİKP'e karşı halkımızın kini bilendi.

10 Eylül günü daha sabahın erken saatlerinde çevre köylerden halk akın akın gelmeye başladı. İki bin kişiyi aşan kitle mezara doğru yürüyüşe geçti. Mezar başında saygı duruşu yapıldı. Yusuf'un kendi sesinden köylülere hitaben yaptığı bir konuşma teypten dinlendi. Gene Yusuf'un kendi sesiyle söylediği bir marş dinlendi. Daha sonra Yusuf'un bir yoldaşı konuşma yaptı.

Tören gene Yusuf'un kendi sesiyle içirdiği antla sona erdi. Aydınlık revizyonizmine karşı öfke ve kin dolu kitle, kararlı yürüyüşle köye döndü. "Üç Dünyacı" hainlere bir darbe olan bu tören köyde son buldu.

TİKP çetesinin cinayetlerinin Uluslararası Komünist Harekette yankıları

Proletarier aller Länder und unterdrückte Völker, vereinigt Euch!

ROTER MORGEN

Zentralorgan der KPD/Marxisten-Leninisten

Nr. 34, 25. August 1978 — 12. Jahrgang — 50 Pfennig

Faysal Kelleci — Oktay Çiğdemal

Türkei: Feiger Mord an zwei Genossen

A LOS CAMARADAS DE LA Y D G F

Federación de Asociaciones de la Juventud Revolucionaria Patriótica :

Con enorme indignación nos hemos enterado del asesinato de vuestros dos camaradas , Faysal Kelleci y Oktay Çiğdemal, por parte de los nuevos revisionistas y contrarrevolucionarios "tercermundistas".

Agosto de 1978

Comisión Internacional del Comité Central del Partido Comunista "Revolucionario de Chile"

ROTER MORGEN Almanya Komünist Partisi / ML'in Merkez Organı

Bu yılın 30 Temmuz'unda Adana şehrinde faşist bir çeteyle şiddetli bir çarpışma oldu. Bu çete Yavuz mahallesinde bir dernek açmak istiyordu. Bu provokasyonu sonunda başarıyla engelleyebilen, aralarında Halkın Kurtuluşu'ndan da pekçok yoldaşın bulunduğu anti- faşistler arasında Meydan Mahallesinden Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşlar da vardı. Eylemden sonra Meydan Mahallesine dönen ikisi, orada gazete satan Aydınlık gazetesinin ("Üç Dünyacı" revizyonistlerin yayın organı) taraftarlarını gördüler. Bu kimselere yoldaşlar tarafından satışın durdurulması ikaz edildi. Çünkü Aydınlık revizyonistleri diğer kötü eylemlerinin yanı sıra aralarında Meydan Mahallesinden kimselerin de bulunduğu pekçok devrimciyi polise ihbar etmişlerdi.

İki yoldaş ansızın, o zaman kadar arka planda durmuş olan bu revizyonistlerden bir grup tarafından çevrildiler. Onlar, Oktay ve Faysal'a bıçak ve taşlarla saldırdılar ve onları boyunlarından vurarak katlettiler. Meydan Mahallesi halkı katilleri sopalar ve taşlarla kovaladı. Katillerin isimleri bilindiği halde, Adana polisi onlara karşı hiç bir girişimde bulunmadı. Onun yerine devrimci dernekler kapatıldı.

Şili İhtilalci Komünist Partisi Merkez Komitesi Uluslararası Komisyonu

YDGF'den yoldaşlara! Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'na:

İki yoldaşınız Faysal ve Oktay Çiğdemal'ın "Üç Dünyacı" yeni revizyonistler ve karşı-devrimciler tarafından katledilmesini büyük öfke ile öğrendik.

İki yoldaşınızın katledilmesi gibi oportünistlerin bütün umutsuz davranışları, yalnızca onların maskesinin daha çabuk düşmesine yarayacaktır. Komünistler şehitlerimizin kanını unutmayacak ve intikamını mutlaka alacaktır.

Faysal Kelleci ve Oktay Çiğdemal yoldaşlar Türkiye devrimci halkının ve dünyanın bütün devrimci ve ilericilerinin anısında ebediyen yaşayacaktır.

Şili İhtilalci Komünist Partisi her ne olursa olsun Marksizm-Leninizmin revizyonizm üzerinde zafer kazanacağına inanmaktadır.

Birleşen savaşçılar zafere ulaşacaktır.

SİLAHLI HALK HİÇ BİR ZAMAN YENİLMEZ!

OKTAY ÇİĞDEMAL VE FAYSAL KELLECİ YOLDAŞLARA EBEDİYEN ŞAN OLSUN!

Şili İhtilalci Komünist Partisi Merkez Komitesi Uluslararası Komisyonu

Ağustos 1978

HALKIN KURTULUŞU

Halk Aydınlık-TİKP hainlerinin işlediği cinayeti lanetliyor

AHMET DEMİRDÖVEN- Tunceli Bağımsız Milletvekili Adayı

Halk gençliğinin önderi devrimci gençlerin TİKP-Aydınlık provokatörleri tarafından kalleşçe katledildiğini derin bir acıyla öğrendim.

Bu olay devrim kaçkını, sınıf işbirlikçisi, karşı-devrimci TİKP çetesinin halka ve devrime ihanetinin, faşist ve sosyal-faşistlerin yanında, karşı-devrim cephesinin içinde yer almasının yeni bir boyutudur.

GİRESUN YDGD, ORDU YDGD, EYNESİL YDGD, TRABZON YDGD

Halk gençliğinin önderlerinin TİKP revizyonistleri tarafından katledilmesi TİKP'nin karşı-devrim yolunda oldukça yol katettiğini göstermektedir.

İSLAHİYE'DEN DEVRİMCİLERİN BASINA AÇIKLAMASI

Halk gençliğinin önderlerinin TİKP çetesi tarafından katledilmesini lanetliyoruz. Onların bu tutumu beklenmeyen bir olay değildir.

BİELEFELD TÜRKİYELİ İŞÇİ VE ÖĞRENCİ DERNEĞİ

Kuzu postu giymiş Aydınlık hainlerinin, Amerikan emperyalizminin bu uysal uşaklarının gelinen bu noktada devrimci kanı dökmelerine hiç şaşmadık. TİKP revizyonistlerinin halka karşı giriştikleri bu saldırılarda güç kaynakları emperyalizm ve ülkemizdeki faşist diktatörlüktür.

Halk düşmanlarından hesap soracağız.

ARDAHAN CEZAEVİNDEN TUTUKLU VE MAHKUMLAR

"Üç Dünyacı" hainlerin yiğit devrimcilere uzanan kirli ellerini nefretle kınıyoruz.

YENİÇAĞ SANAYİ SİTESİNDEN İŞÇİLER

Devrimci gençleri katletmelerinden sonra TİKP çetesinin emperyalist uşağı yüzü daha fazla açığa çıktı. Onlar karşı-devrimci teoriyi karşı-devrimci pratiğe dönüştürmüşlerdir.

İ.D.Ç. SATA ŞİRKETİNDEN 20 İŞÇİ

Bizler genç devrimcilerin hain TİKP çetesi tarafından öldürülmelerini nefretle kınıyoruz.

ESKİŞEHİR'DEN 12 DERNEK

Halkın yiğit evlatlarının TİKP revizyonistleri tarafından katledilmelerini nefretle kınadığımızı ve bu karşı-devrimci çeteden bunun hesabının sorulmasında üzerimize düşeni yapacağımızı bildiririz.

NİĞDE CEZAEVİNDEN 150 MAHKUM

Niğde Cezaevinde yatmakta olan biz hükümlü ve tutuklular halk gençliğinin yiğit önderlerinin, başında Doğu Perinçek'in bulunduğu Amerikan uşağı Aydınlık-TİKP revizyonistleri tarafından hain tuzaklarda hunharca katledilmelerini nefretle kınıyoruz.

çağrı

"GASBEDİLEN GÖLÜMÜZÜ GERİ ALALIM" MİTİNGİ

TARİH: 24 EYLÜL 1978

SAAT : 14,30

YER : MERT GÖLÜ - İĞNEADA DEMİRKÖY - KIRKLARELİ